

સ્વા સમ્યકૃત્વ જયંતી અંક સ્વા

આર્શીષ મંગલ યાચત બાળક મંગલ અનુગ્રહદિષ્ટ રહે,
તવ ગુણકો આદર્શ બનાકર હમ સખ મંગલમાલ લહે.

અધ્યાત્મસાધનાતીર્થ શ્રી સુવર્ણપુરીમાં
પૂજ્ય સદ્ગુરુદેપશ્રી કાન્ચુસ્વામીનો ૧૧૧મો

મંગલ જન્મજથંલી-મહોસુવ

અત્યારે હર્ષોલ્લાસ સાથે નિવેદન છે કે આપણા પરમ-તારણહાર પરમોપકારી પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવ શ્રી કાન્ચુસ્વામીનો ૧૧૧મો વાર્ષિક મંગલ જન્મમહોસુવ અધ્યાત્મસાધનાતીર્થ શ્રી સોનગઢમાં વઢવાણનિવાસી (બોરીવલીવાસી) શ્રી કમલાબેન ચીમનલાલ દોશી-પરિવાર (હા. શ્રીમતી જ્યાબેન જ્યંતીલાલ દોશી) તરફથી અતિ આનંદોલાસપૂર્વક ઉજવવામાં આવશે.

તદ્દનુસાર પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની ૧૧૧મી જન્મજથંતી (વૈશાખ સુદ બીજ)નો મંગલ મહોસુવ સુવર્ણપુરીમાં તા. ૧-૫-૨૦૦૦ સોમવાર થી તા. ૫-૫-૨૦૦૦ શુક્રવાર—પાંચ દિવસ સુધી 'શ્રી પંચપરમેષ્ઠીમંડળ વિધાનપૂજા', પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના આધ્યાત્મિક ઓડિયો-ટેપપ્રવચન, પ્રશામભૂતિ પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબેનની વિડિયો ધર્મચર્ચા, સમાગત ગુરુભક્ત વિદ્વાનોના શાખપ્રવચન, (તા. ૧૬-૪-૨૦૦૦ થી તા. ૫-૫-૨૦૦૦—વીસ દિવસ સુધી) ધાર્મિક શિક્ષણવર્ગ, ઘાટકોપર, વઢવાણ તથા મલાડની દિગંબર જૈન ભજનમંડળી દ્વારા દેવગુરુભક્તિ વગેરે અનેકવિધ રોચક કાર્યક્રમ સાથે ઉજવવામાં આવશે.

ગુરુભક્તિના આ અનુપમ અવસરનો લાભ લેવા માટે બધા ગુરુભક્ત મુમુક્ષુઓને સોનગઢ પથારવા માટે અમારા તરફથી હાર્ટિક નિમંત્રણ છે. આવાસ તથા ભોજન વ્યવસ્થા નિઃશુલ્ક રાખવામાં આવી છે.

નિમંત્રણપત્રિકાની લેખનવિધિ સોનગઢમાં તા. ૨૮-૩-૨૦૦૦, મંગળવારના દિવસે રાખવામાં આવી છે.

નિમંત્રક

શ્રી કમલાબેન ચીમનલાલ દોશી-પરિવાર
હસે શ્રીમતી જ્યાબેન જ્યંતીલાલ દોશી
શ્રીમતી કેતકી જ્યેશ દોશી
શ્રીમતી ઉપમા અક્ષય દોશી

કદ્માન
સંવત-૨૦
વર્ષ-૫૬
અંક-૮
[૬૭૭]

વીર
સંવત
૨૫૨૬
સं. ૨૦૫૬
MARCH
A.D. 2000

આત્મધર્મ

શાશ્વત સુખનો માર્ગ દશાવતું માસિક પત્ર

પ્રશામનૂર્તિ પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબેનના શ્રીમુખેથી વિવિધ પ્રસંગે વહેલાં

* તત્ત્વબોધક વચ્ચનામૃત *

* આત્માને ગ્રહણ કરવા પોતાની વિશેષ પાત્રતા હોવી જોઈએ *

આત્માને ગ્રહણ કરવા પોતાની વિશેષ પાત્રતા હોવી જોઈએ. કોઈ જાતની અન્યમાં તન્મયતા ન થાય, આત્માની મહિમા છૂટીને બહારની કોઈ મહિમા ન આવે, બહારની કોઈ વસ્તુ આશ્રયભૂત ન લાગે, એક પોતાનો આત્મા જ આશ્રયકારી ને સર્વોત્કૃષ્ટ લાગે, આત્મા કરતાં કોઈ ચીજની મહિમા વધી ન જાય, દેવ-શાખ-ગુરુ અને એક આત્મા તેના કરતાં બીજું કાંઈ વિશેષ લાગે નહિ, એવી પાત્રતા હોવી જોઈએ. બહારના નિષ્પ્રયોજન પ્રસંગોમાં કે કુષાયોના રસમાં વિશેષ એકત્વ-તન્મય થઈ જાય, તે બધું આત્માથીને-પાત્રતાવાળાને ન હોય. જેને આત્માનું પ્રયોજન છે તેને પર સાથેનું એકત્વ મંદ પડી જાય છે,—અનંતાનુંબંધીનો બધો રસ મંદ પડી જાય છે.

આત્માથીને તત્ત્વ કેમ ગ્રહણ થાય? તે જાતની જિજ્ઞાસા રહ્યા કરે છે. તેને બહારમાં ક્યાંય વિશેષ તન્મયતા થઈ જતી નથી. આત્માની મુખ્યતા છૂટીને ક્યાંય સંસારી કાર્યોમાં વિશેષ,—વધારે પડતો રસ આવી જતો નથી. તેને આત્માનું જ પ્રયોજન રહે છે. એવી તેની પાત્રતા હોય છે.

શ્રીમદ્ભૂજમાં આવે છે ને? કે વિશાળબુદ્ધિ, મધ્યસ્થતા, સરળતા ને જિતેન્દ્રિયપણું તે બધું તત્ત્વ પામવાનું ઉત્તમ પાત્ર છે. આત્માથી ક્યાંય રાગમાં ખેંચાય નહિ અને દેખમાં જેદાય નહિ, બધામાં મધ્યસ્થ રહે. તેને બધા રાગ-દેખ છૂટી નથી જતા પણ બધો રસ છૂટી જાય છે, બધું મર્યાદામાં આવી જાય છે. સમ્યગુદ્દર્શન થાય એટલે

બધાથી જુદો પડી જાય અને તેને તો બધું મર્યાદિમાં આવી જાય છે. જ્ઞાનીને અનંતાનુભંધીનો રસ છૂટી ગયો છે, બધાથી ન્યારો થઈ ગયો છે અને ભેદજ્ઞાન છે તેને લઈને વધારે પડતો જોડાતો નથી, એકત્વ થતો નથી પણ જુદો જ રહે છે. તેને શાયકતાની ધારા ચાલે છે. પાત્રતાવાળો પણ આત્મા પ્રગટ કરવો છે એટલે બધેથી રસ તોડે છે ને કયાંય વિશેષ તન્મય થતો નથી. કોઈ વિકલ્પોમાં કે કોઈ બહારના કાર્યોમાં કે કોઈપણ જાતના ધર-કુટુંબ વગેરેમાં તે વિશેષ તન્મય થતો નથી. “કુષાયની ઉપશાંતતા, માત્ર મોક્ષ અભિલાષ” માત્ર મુક્તિની-મોક્ષની અભિલાષા તેને રહે છે. દરેક કાર્યોમાં આત્માનું જ પ્રયોજન તેને રહે છે.

* સર્વોત્કૃષ્ટ, અનુપમ-શાયક તત્ત્વને ઓળખવા જેવું છે *

દેવ-શાખ-ગુરુ અને શુદ્ધાત્મા મંગળ છે. એક શુદ્ધાત્માનું ધ્યેય રાખીને, શુદ્ધાત્મા કેમ પ્રગટ થાય? નિર્મણ પર્યાય કેમ પ્રગટે? નવીન પર્યાય કેમ પ્રગટ થાય? તે ભાવના રાખવા જેવી છે.

મારો ભાવે, મારા ધ્યાને, મારા બધા વર્તનમાં શાયકદેવ હજો. જ્ઞાનમાં શાયકદેવ, દાખિમાં શાયકદેવ, લીનતામાં શાયકદેવ, બધે શાયકદેવ હજો. આવે છે ને? કે “મારા ધ્યાને હજો, મારા ભાવે હજો જિનવાણ રે” તેમ મારા ધ્યાનમાં, મારા ભાવમાં, મારા મનની અંદર શાયકદેવ હજો, શુદ્ધતામાં શાયકદેવ હજો અને શુભભાવમાં દેવ-શાખ-ગુરુ હજો એવી ભાવના, એવું રટણ, એવી જિજ્ઞાસા તે બધું કરવા જેવું છે. એક શુદ્ધાત્માને લક્ષમાં રાખવાથી—તેના ધ્યેયને ઓળખવાથી નવીન પર્યાયો પ્રગટ થાય તે જ નવીનતા છે. આ નવીન વર્ષ કહેવાય તે વ્યવહારથી, પણ અંતરમાં નવીન પર્યાયો પ્રગટ થાય તે ખરી નવીનતા છે. માટે શુદ્ધાત્માનું-શાયકદેવનું ધ્યાન રાખવું. એ જ જીવનમાં કર્તવ્ય છે, બાકી બધું ગૌણ છે. સારભૂત હોય તો એક આત્મા છે. સર્વોત્કૃષ્ટ, અનુપમ-શાયક તત્ત્વને ઓળખવા જેવું છે. ખરું આ જ કરવા જેવું છે. બસ આમાં બધું આવી ગયું.

* પુરુષાર્થ ન ઊપડે તો લગની જ લાગી નથી *

લગની લાગે અને પુરુષાર્થ ન ઊપડે એવું બને જ નહિ અને પુરુષાર્થ ન ઊપડે તો લગની જ લાગી નથી. અંદરથી તૃષ્ણા લાગી હોય તો તે પાણી ગોતવાનો પ્રયત્ન કર્યા વગર રહે જ નહિ; પણ અંદર તરસ જ લાગી નથી. લગની લાગે તો પુરુષાર્થ થાય જ અને તો માર્ગ મળ્યા વગર રહે જ નહિ. ગુરુદેવે વિધિ ઘણી

સ્પષ્ટતાથી બતાવી છે પણ પોતાને અંદરથી લાગે તો વિધિ ગોતે ને? ખરેખર લગની લાગી જ નથી. વિધિ એક જ છે કે આત્માને ઓળખવો, આત્માનું અસ્તિત્વ ગ્રહણ કરવું. આત્મા કોણ છે? આત્મા શાશ્વત છે તે કઈ રીતે છે? વગેરે વિચાર કરીને નક્કી કરે અને એકત્વબુદ્ધિ તોડતાનો પ્રયત્ન કરે. પરમાર્થ પંથ એક જ છે પણ તે પોતે કરતો નથી.

* પરની રૂચિ તોડતાં—તોડતાં તેને પરસેવા ઉત્તરી જાય છે *

પરની રૂચિ તોડતાં—તોડતાં તેને પરસેવા ઉત્તરી જાય છે. ઉપલક રૂચિ હોય કે આત્માનું જ કરવા જેવું છે પણ એકત્વબુદ્ધિ તોડતાં—તોડતાં મુશ્કેલી પડી જાય છે. અનંતકાળનો અભ્યાસ છે એટલે પ્રયાસ કરી કરીને થાકી જાય છે—ખેદ થાય છે. કરવાનું તો આ જ છે પણ પુરુષાર્થની ખામીને લઈને તેના વિશ્વાસમાં ડોલમડોલ થઈ જાય છે. પોતે છે તો જુદો, પણ મોટાં રાંઢવાં (દોરડાં) જેવું એકપણું કરી મૂક્યું છે. પોતે અનંતકાળ પરની સાથે એકત્વપણાના અભ્યાસમાં રહ્યો છે. હવે તે અનંતકાળની સામે બેદજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરતાં ધૂંટવામાં અનંતકાળ લાગતો નથી. ધીમો ધીમો અભ્યાસ કરે તો થોડો કાળ જાય છે અને ઉગ્ર કરે તો છ મહિના લાગે છે. અંદર રૂચિ ભલે આત્માની હોય, પણ એકત્વબુદ્ધિ તોડતાં તોડતાં તેને મુશ્કેલી પડે છે અને બહાર ચાલ્યો જાય છે.

પોતાના ને પરના લક્ષણને ઓળખીને, આ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાય મારાં છે અને આ પુદ્ધગલના છે, એમ બરાબર બેદજ્ઞાન કરતાં પ્રજ્ઞાધીણી સાંધની સૂક્ષ્મ રગ જોઈને ચારેબાજુ ફરી વળે છે અને કોઈ જગ્યાએ સાંધ રહેતી નથી, સરખા બે ભાગ થઈ જાય છે. સૂક્ષ્મતાથી લઈએ તો, ગુરુના ભેદ, પર્યાયના ભેદ કે કોઈ પણ જાતના રાગમિત્રિત ભાવ—જે જે ભાવ આવે તે—બધાથી છૂટો પડી જાય છે. જ્ઞાનમાં બધું જાહો પણ એકત્વબુદ્ધિ જ્યાં જ્યાં હોય ત્યાં બધેથી છૂટો પડી જાય છે. શુભભાવો કે જ્યાં પોતાને બહુ રસ લાગે છે તેવા ભાવો, ગુણ-પર્યાયના ભેદો, વગેરે જે જે સૂક્ષ્મ-સૂક્ષ્મ ભાવો આવતા હોય તે બધામાં ચારેબાજુ પ્રજ્ઞાધીણી ફરી વળે છે અને ચોખ્ખા બે ભાગ કરી નાંખે છે. આ ચૈતન્યનો ભાગ અને આ વિભાવનો ભાગ એમ બે ભાગ કરી નાંખે છે.

* અનંતકાળથી તેણે બધું કર્યું પણ આત્માનું સ્વરૂપ ઓળખ્યું નથી *

જ્ઞાયકની મહિમા આવે, તેમાં સર્વસ્વતા લાગે, તેની રૂચિ,—શ્રદ્ધા થાય તો જીવ

તे તરફ વળે છે, તે વિના વળી શકતો નથી. બહારમાં જ જેણે સર્વસ્વ માની લીધું છે અથડાં થોડી છિયા ને શુભભાવ કરીને તેમાં સર્વસ્વ માની લે છે તેને આત્માની પ્રાપ્તિ (-સભ્યગદર્શન-સ્વાનુભૂતિ) થતી નથી.

અશુભથી બચવા! શુભભાવ વચ્ચે આવે તેનાથી પુણ્ય બંધાય. પણ આત્મા તે બંનેથી ન્યારો છે તેવી શ્રદ્ધા થવી જોઈએ; અને શ્રદ્ધા થાય તો તે તરફ વળે.

અનંતકાળથી તેણે બધું કર્યું પણ આત્માનું સ્વરૂપ ઓળખ્યું નથી. તે બધે ભખ્યો, બધું કંઠાચ્ચે કર્યું પણ આત્માને ઓળખ્યો નથી; આત્માને ઓળખ્યા વગર ભવનો અભાવ થતો નથી.

* ભેદજ્ઞાન પ્રયાસ કરવાથી થાય છે *

ભેદજ્ઞાન પ્રયાસ કરવાથી થાય છે, પ્રયાસ વગર થતું નથી. કેવળ મંથન કરતાં કરતાં ભેદજ્ઞાન થઈ જાય એમ બને નહિ; પણ પરિણાતિને જુદી પાડતાં પાડતાં થઈ જાય છે. પરંતુ તે જાતનું ધ્યેય હોવું જોઈએ. પરિણાતિ જુદી પાડવાનું—સ્વભાવ જુદી પાડવાનું ધ્યેય હોવું જોઈએ. અને તે પ્રયાસ કરતાં કરતાં થાય જ. ન કેમ થાય? પોતે જ છે, બીજો કોઈ નથી. વિશ્વાસ અને પ્રતીતિને છોડવાં નહિ; શ્રદ્ધા તો બરાબર કરવી. પ્રયાસ ઓછો—વધારે થાય પણ શ્રદ્ધા બરાબર કરવી કે આ રસ્તે અને આ રસ્તે પ્રયાસ કરવાથી થવાનું જ છે. જેમ કે અહીં ગામ છે એમ નક્કી થયા પછી ચલાય ઓછું, છતાં ચાલે જ. તેવી રીતે નક્કી—દંઢતા કરે તો કાર્ય થયા વગર રહેવાનું નથી. શ્રદ્ધામાં હારીશ નહિ, શ્રદ્ધા બરાબર કરજે. જેવી દેવ-શાલ-ગુરુની શ્રદ્ધા દંઢ રાખે છે તેમ આત્મામાં આ રસ્તે જ પહોંચાશે એવી શ્રદ્ધા બરાબર રાખજે.

પોતાના પુરુષાર્થની મંદ્ટતા છે, કારણ ઓછું આપે છે, ત્યાં દાણિને થંભાવતો નથી. દાણિ થોડીવાર થંભી-ન થંભી ત્યાં છૂટી જાય છે—એટલે ભેદજ્ઞાન થતું નથી. રસ બહાર દોડ્યો જાય છે એટલે પરિણાતિ પોતાને છોડીને બહાર જાય છે. દાણિને એકદમ તે-મય-તન્મય કરતો નથી તેથી થતું નથી, આ રીતે પોતાનું કારણ છે.

* ચૈતન્યનું રટણ વારંવાર કર્યા કરવું *

પુરુષાર્થ કરવો તે પોતાના હાથમાં છે. ચૈતન્યનું રટણ વારંવાર કર્યા કરવું, થાકવું નહિ અને તેમાં ને તેમાં ઉભો રહે તો અંદરમાં પ્રવેશ થવાનો અવકાશ છે. સભ્યગદર્શન ન થાય ત્યાં સુધી થાકવું નહિ. વારંવાર તેની ભાવના-રૂપી, શુતનું ચિંતવન, તત્ત્વના વિચાર, વિભાવથી વિરક્તિ, ચૈતન્યની મહિમા ને દેવ-શાલ-ગુરુની મહિમા

આવ્યા કરે. કાર્ય ન થાય ત્યાં સુધી ચૈતન્યને ધ્યેયમાં રાખીને તેમાં ને તેમાં રહે અને તેનું ધૂંટણ કર્યા કરે, પણ થાકે નહિ. લાંબો ટાઈમ થઈ ગયો અને અંદરમાં કાંઈ થતું નથી માટે તેનો રસ ઉડી જાય તેમ ન કરવું. વારંવાર તેની જ ભાવના કર્યા કરવી, તેની સમીપ જ રહ્યા કરવું.

* જે પાત્ર આત્માર્થી હોય તેને પોતાને શોભે નહિ તેવા કખાયો ન હોય *

પહેલાં સ્વભાવની પ્રતીતિ કરે તો રાગ-દ્રેષ્ટ લિઙ્ગ પડે, તે પહેલાં લિઙ્ગ વાસ્તવિકપણે કેવી રીતે પડે? બાખ્ય વૈરાગ્યપૂર્વક તેને મોળા પાડે કે આ સારાં નથી, આ રાગ-દ્રેષ્ટ કરવા જેવા નથી. પણ તે રીતે વાસ્તવિક લિઙ્ગ પડતા નથી, સ્વભાવને ઓળખે તો જ રાગ-દ્રેષ્ટ લિઙ્ગ પડે છે.

જે પાત્ર આત્માર્થી હોય—જેને આત્માનું પ્રયોજન હોય—તેને વધારે પડતા અર્થાત् પોતાને શોભે નહિ તેવા કખાયો ન હોય પણ કખાયની ઉપશાંતતા અને વૈરાગ્ય એ બધું હોય. મારે આત્માનું જ કરવું છે. આ રાગ-દ્રેષ્ટ કાંઈ રાખવા જેવા નથી એમ આત્માનું પ્રયોજન સાધવા માટે વૈરાગ્ય કરે તો રાગ-દ્રેષ્ટ મોળા પડે, પણ ભેદજ્ઞાન કર્યા વગર તે લિઙ્ગ પડતા નથી.

પહેલાં પાકી શ્રદ્ધા (નિર્ણય) કરે કે હું જ્ઞાયક-જાણનારો જ છું. શુભાશુભ ભાવ મારું સ્વરૂપ નથી. શરીર જુદું અને આત્મા જુદો છે. આ શરીર કાંઈ જાણતું નથી. હું અંદરમાં એક જાણનારું તત્ત્વ અનાદિ-અનંત શાશ્વત છું. આ રીતે તે જાણનાર તત્ત્વનો નિર્ણય બરાબર કરવો જોઈએ. જોકે તેને અશુભથી બચવા વચ્ચે દેવ-શાખ-ગુરુની મહિમા આવે તોપણ મને એક આત્મા કેમ ઓળખાય? તે પ્રયોજન તેનું હોવું જોઈએ. પ્રથમ આત્માની મહિમા આવવી જોઈએ કે આ બધું બહારનું સારભૂત વસ્તુ નથી, સારભૂત તો એક આત્મા જ છે. એમ મહિમા-નિર્ણય અંતરમાંથી થવો જોઈએ. પહેલાં એકદમ લીનતા ન થાય, પહેલાં શ્રદ્ધા થાય ને પછી લીનતા થાય તો રાગ-દ્રેષ્ટ છૂટે.

જિજ્ઞાસુને પણ બુદ્ધિપૂર્વકની જે શ્રદ્ધા છે તે શ્રદ્ધામાં ભૂલ આવતી નથી.

રૂચિવાળા જીવને દેવ-શાખ-ગુરુ વચ્ચે આવ્યા વગર રહેતા નથી. મને મારું સ્વરૂપ કેમ ઓળખાય, ગુરુ મને શું ભાર્ગ બતાવે છે, ગુરુએ શું કહ્યું છે, એવા વિચારો તેને આવ્યા વગર રહેતા નથી. પણ તેથી તેને વ્યવહારનો પક્ષ આવી જાય છે તેમ નથી. તેને ભાવના રહે છે તેથી ભર્તિ આવ્યા વગર રહેતી નથી. ગુરુ એમ કહે છે કે

તું તારો શુદ્ધાત્માને ઓળખ, બધા શુભભાવથી તારો શુદ્ધાત્મા જુદી છે. છતાં જિજ્ઞાસુને શુભભાવ આવ્યા વગર રહેતા નથી, પણ તેમાં વ્યવહારનો પક્ષ આવી જતો નથી. તે જીવ વ્યવહારથી લાભ માને, તેમાં સર્વસ્વ માને, તેનાથી મને મોક્ષ મળશે તેમ માને તો તેમાં વ્યવહારનો પક્ષ આવે છે. બાકી જે શુભભાવ આવે તેમાં વ્યવહારનો પક્ષ આવતો નથી. શુભભાવ આવે છે તેની સાથે જિજ્ઞાસુની શ્રદ્ધા એવી થઈ જતી નથી કે આ શુભભાવથી મને લાભ છે. જિજ્ઞાસુની શ્રદ્ધા અને રૂચિ તેમાં ભેગાં ભળી જતાં નથી.

જિજ્ઞાસુને બુદ્ધિપૂર્વક એવો નિર્ણય હોય છે કે ગુરુએ કહ્યું છે કે તારો શુદ્ધાત્મા વિકલ્પ વગરનું નિર્વિકલ્પ તત્ત્વ છે. શુભભાવ તારું સ્વરૂપ નથી એમ ગુરુએ જે કહ્યું છે તે તેણે વિચારથી દઢ કરેલ છે. તેથી શુભભાવ આવે એટલે તેમાં વ્યવહારનો પક્ષ આવતો નથીને એવી શ્રદ્ધા થઈ જતી નથી.

શુભભાવથી મને લાભ થાય, દેવ-શાખા-ગુરુ મને લાભ કરી દેશે, તેઓ કરે તેમ થાય, હું મારા પુરુષાર્થથી કાંઈ કરી શકું નહિ એવી જેને માન્યતા નથી તેને વ્યવહારનો પક્ષ આવતો નથી. જેને એવી શ્રદ્ધા છે કે હું મારાથી કરું ત્યારે જ થવાનું છે, છતાં ગુરુ મને ઉપકારરૂપ છે અને ગુરુએ જ મને બધું આખ્યું છે, એવી શુભભાવના આવે છે, પરંતુ તેનાથી વ્યવહારનો પક્ષ આવી જતો નથી. તેની શ્રદ્ધા તો જુદી જ રહે છે.

યથાર્થ શ્રદ્ધાની વાત તો જુદી છે, તે સહજરૂપે જ્ઞાનીને-ભેદજ્ઞાનીને હોય છે. જિજ્ઞાસુને પણ બુદ્ધિપૂર્વકની જે શ્રદ્ધા છે તે શ્રદ્ધામાં ભૂલ આવતી નથી. ગુરુની ભક્તિ કરે તેમાં શ્રદ્ધાની ભૂલ આવતી નથી, તેમાં વ્યવહારનો પક્ષ આવતો નથી. જિજ્ઞાસુ દેવ-શાખા-ગુરુની ભક્તિ કરે છે; છતાં વ્યવહારનો પક્ષ આવી જતો નથી. તેમાં સર્વસ્વ માને ત્યારે વ્યવહારનો પક્ષ આવે છે.

જેને ભેદજ્ઞાન પ્રગટ થયું છે એવા આચાર્યાં ધવલાદિ શાખો રચે છે, કોઈ અધ્યાત્મનાં શાખો રચે છે. તો તેમાં પક્ષ આવી જાય છે? પદ્મનંદિ આચાર્ય ભક્તિનાં શાખો રચે છે, તો તેમાં વ્યવહારનો પક્ષ આવી જતો નથી, ત્યાં પણ સાથે ભેદજ્ઞાનની ધારા વર્તે છે. જિજ્ઞાસુએ નક્કી કર્યું છે કે આ બધા વિભાવથી છૂટો હું ચૈતન્ય દ્રવ્ય છું, તે ભલે બુદ્ધિથી નક્કી કર્યું છે છતાં તેને ભક્તિના ભાવ આવે અને તે કાર્યમાં જોડાય તેથી કંઈ ભક્તિના કાર્યથી વ્યવહારનો પક્ષ આવી જતો નથી.

* વિકલ્પના અભ્યાસમાં વિકલ્પ જ દેખાય છે *

અનાદિથી વિકલ્પનો અભ્યાસ થઈ રહ્યો છે એટલે વિકલ્પ જ દેખવામાં આવે

છે તથા વિકલ્પ મંદ થાય તો શાંતિ લાગે છે અને વિકલ્પ વધારે હોય તો આકુળતા લાગે છે. પરંતુ આ તો અંતરમાં વિકલ્પ રહિત થવાની વાત છે. આત્મા પોતે—સ્વયં જાગૃતસ્વરૂપ છે, અસ્તિસ્વરૂપ છે. તેનું અસ્તિત્વ કાંઈ ચાલ્યું ગયું નથી. વિકલ્પની અસ્તિ ચાલી ગઈ, છતાં પોતાનું અસ્તિત્વ ઉભું રહે છે અને તે અસ્તિત્વ ચૈતન્યપણે છે. તે ચૈતન્ય આનંદગુણથી ભરપૂર છે. તેનો આનંદગુણ કોઈ જુદી જ છે—અદ્ભુત છે અને જ્ઞાનગુણ પણ કોઈ અદ્ભુત છે. એવા તો અનંતગુણો તેમાં છે. બધા વિકલ્પો છૂટી જાય તો પછી રહેશે કોણા? એક આત્મા રહે છે. તેમાં આનંદગુણ પ્રગટે છે, આનંદગુણની અનુભૂતિ થાય છે. વિકલ્પના અભ્યાસમાં વિકલ્પ જ દેખાય છે, બીજું કાંઈ દેખાતું નથી. તેથી તેને એમ થાય છે કે વિકલ્પ છૂટી જતાં પછી રહેશે શું? આનંદગુણથી ભરેલો આત્મા રહે છે. તે ચૈતન્ય અનંતગુણમાં ખેલે છે, રમે છે, ડોલે છે. કોઈ કહે છે કે અમને શાંતિ.....શાંતિ.....લાગે છે. પણ તે અમુક વિકલ્પ મંદ થાય તેની શાંતિ છે. જ્યારે આ શાંતિ તો કોઈ જુદી જ છે. તે પ્રગટ થતાં તેને અંદરથી તૃપ્તિ થાય છે કે આ સિવાય કોઈ માર્ગ નથી, આ જ મુક્તિનો માર્ગ છે.

* ઊંડા સંસ્કાર ન હોય તો તે ભૂસાઈ જાય છે *

સમ્યગ્દર્શનની પ્રાપ્તિ ન થઈ હોય, છતાં જો ચૈતન્યની ઊંડી ભાવના હોય અને પોતાને યથાર્થ લગની ઊંડાણથી લાગી હોય તો, જીવ ગમે ત્યાં જાય તોપણ પુરુષાર્થ થઈ શકે તેવો અવકાશ રહે છે. પરંતુ જો ઊંડા સંસ્કાર ન હોય તો તે ભૂસાઈ જાય છે. ઊંડા સંસ્કાર અને તીજી ભાવના હોય કે મારે આત્મા જ જોઈએ છે તો જીવ ગમે ત્યાં જાય તોપણ પુરુષાર્થ પ્રગટ કરવાનો અવકાશ રહે છે.

* મર્યાદા રહિતનાં પરિણામ આત્માર્થીનાં હોય નહિ *

મુમુક્ષુની ભૂમિકામાં અંદર આત્માર્થનું પ્રયોજન મુખ્ય હોય છે. આત્માર્થીને ન શોભે એવી જાતના—મર્યાદા તોડીને જે—વિચારો થાય તેવા આત્માર્થીને હોય નહિ, તેવાં કાર્યો પણ આત્માર્થીને હોય નહિ. જેમાં આત્માર્થતાનું પોષણ થાય, આત્માર્થતા મુખ્ય રહે તેવા ભાવો આત્માર્થીને હોય છે. પોતાની આત્માર્થતાની મર્યાદા જેમાં તૂટી જાય તેવા ભાવ આત્માર્થીને હોતા નથી. પોતાનાં પરિણામ કઈ જાતનાં છે તે વિચારીને, તેમાં કચાશ હોય તો પોતે પોતાની પાત્રતા વધારવી. મુખ્ય પ્રયોજન તો આત્માર્થતાનું છે. આત્માર્થતાને કચાંય નુકસાન પહોંચે તેવા મર્યાદા રહિતનાં પરિણામ આત્માર્થીનાં હોય નહિ.

* મુમુક્ષુ મર્યાદા બહાર જતો નથી *

આત્મા પોતે મહિમાવંત છે, તેની મહિમા કરજે, દેવ-શાખ-ગુરુની મહિમા કરજે, મહિમા વગર તારા વિચારો વિગેરે બધું લૂખું થઈ જશે. જો તને મહિમા નહિ આવે તો માત્ર તું જ્ઞાનની વાતો કર્યા કરીશ પણ અંદર લૂખાશ થઈ જશે. મહિમા સાથે હશે તો અંદર તને એમ થશે કે અહો ! આત્મા આવો ચમત્કારી છે. અહો ! આ આત્માની સાધના દેવ-ગુરુ કરી રહ્યા છે. એવું અંદરથી તને આશ્રય લાગવું જોઈએ, તો તારા તત્ત્વના વિચારો પણ યથાર્થ રીતે ચાલશે. ભક્તિમાર્ગમાં આમ કહેવું છે.

જ્ઞાન એકલું લૂખું ન હોવું જોઈએ, સાથે ભક્તિ-વિરક્તિ, તત્ત્વવિચાર બધું હોવું જોઈએ. તે બધું હોય તો મુમુક્ષુ મર્યાદા બહાર જતો નથી. અમુક જાતના પરિણામો આવે તોપણ મર્યાદાથી બહાર ન જાય. લૂખું હોય તો મર્યાદા બહાર પરિણામ જાય છે. આ ચૈતન્ય આવો મહિમાવંત છે, વિભાવમાં રોકાવા જેવું નથી તેમ ભાવના આવે છે. દેવ-ગુરુ કેવું કરી રહ્યા છે, એમ મહિમા કરીને પણ પરિણાતિને આત્મા તરફ વધારે વાળે છે—નહિતો લૂખું થઈ જાય અને મર્યાદા બહાર ચાલ્યો જાય.

* બહારમાં કૃયાંય ચેન ન પડે *

બહારમાં કૃયાંય ચેન ન પડે, એકત્વબુદ્ધિ વખતે પણ ચેન ન પડે તો પોતાને શોધીને પોતાનો આશ્રય ગ્રહણ કરે. તે ન થાય ત્યાં સુધી શ્રુતનું ચિંતવન કરે, દેવ-શાખ-ગુરુમાં ચિત્ત લગાવે. તે વિચાર કરે કે હું ચૈતન્ય છું, ચૈતન્ય છું, પણ તે ભાવનામાં એકસરખું રહી શકતું નથી, કારણ કે તે ભાવના સહજ નથી. સહજ નથી એટલે વિચાર બીજે-બીજે જાય—શ્રુતના ને દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયના ચિંતવનમાં ઉભો રહે. હું જુદો છું, હું જુદો છું, એમ એકના એક વિકલ્પમાં, વિકલ્પવાળો ઉપયોગ છે એટલે ટકી શકતો નથી. તેથી ભાવના એમ રાખે કે હું ચૈતન્ય છું, હું ચૈતન્ય છું, અને વારે-વારે અભ્યાસ પણ કર્યા કરે. ઉપયોગ એકમાં ટકી શકતો નથી તેમ જ એક ને એક વિકલ્પવાળું ચિંતવન લૂખું થઈ જાય છે, માટે શ્રુતના ચિંતવનના વિચારમાં રોકાય છે. છતાં કરવાનું તો એક જ છે—ભેદજ્ઞાન કરીને ચૈતન્યને ગ્રહણ કરવાનો છે. વિકલ્પથી મારો સ્વભાવ જુદો છે એમ એક ચૈતન્યને ગ્રહણ કરવાનો છે.

* બાહરકી મહિમા હૈ, ઈસલિયે સ્વયંકી મહિમા નહીં આતી *

બાહરકી મહિમા હૈ, બાહરમે રૂક રહા હૈ ઈસલિયે સ્વયંકી મહિમા નહીં આતી. બાહરકે પદાર્થોમે રૂક જાતા હૈ, ઉનકી મહિમા લગતી હૈ, બાહર દેખનેમે આશ્રય

लगता है, यह देखू—यह देखू ऐसे सब बाहर देखनेमें रुक जाता है और भीतरमें चैतन्यभगवान आत्मा देखनेमें नहीं आती है ईसलिये विश्वास नहीं आता ईस पश्चसे भृष्टमा नहीं आती. और बाहरमें विश्वास आता है, ईसलिये बाहरमें सब भृष्टमावंत लगता है.

बाहरमें कोई सामान्य बात छी तो भी कुतूहल करके देखनेको जाता है, लेकिन भीतर आत्माका आश्र्य करके—कुतूहल करके—देखनेको भी नहीं जाते. शाखमें आता है कि तू एकबार कुतूहल करके देख तो सही ! कि अंदर कैसी आत्मा जिराजमान है !

* बहारनी रुचि जेने लागे तेने आत्मानी रुचि लागे नहि *

बहारमां न गमतुं होय तो ज आत्मामां गमे. बहारनी रुचि जेने लागे तेने आत्मानी रुचि लागे नहि. आत्मानी रुचि लागे तेने बहारनी रुचि तूटी जाय छे. बहारमां रुचि अने तन्मयता छे तेने आत्मानी लगनी नथी, ते आत्मा तरफ जई शक्तो नथी. अनादिकाण्ठी पोते बहारमां तन्मय थहर्ने रह्यो छे भाटे आत्मानी लगनी लागी नथी. आत्मानी रुचि लागे तो ज आत्मामां जई शकाय छे. धणा कहे छे न ? के क्यांय गमतुं नथी तो तारा आत्मानुं अस्तित्व ग्रहण कर. त्यां गमे तेवुं छे, ते तसुं रहेवानुं स्थान छे, सुखनुं धाम छे. स्वरूपने ग्रहण करवानो पुरुषार्थ कर, तो तेमांथी सुख प्रगट थशे. बहार न गमे तो ज अंदरमां जवाय तेम छे. बहार रुचे तेने भाटे बहारनो संसार उिभो ज छे.

* पोतानी धणी तैयारी होय त्यारे विकल्प टणे छे *

पोतानी धणी तैयारी होय त्यारे विकल्प टणे छे. अनादिकाण्ठी एकत्वबुद्धिनो अन्व्यास छे, शरीर तरफ एकत्वबुद्धि छे. क्षणे क्षणे शरीर ते हुं ने हुं ते शरीर, विभाव ते हुं ने हुं ते विभाव ऐवी एकत्वबुद्धि छे. ते एकत्वबुद्धि तूटे अने स्वभावनी भृष्टमा आवे, हुं तो एक ज्ञायक छुं ओम स्वभावनी लगनी लागे, अंदरथी तालावेली जागे तो विभावनो रस नीतरी जाय—उत्तरी जाय. जोके पछी अमुक विभाव उिभो रहे छे, पण तेनो बधोय रस उत्तरी जाय छे, अने पोताना स्वभावनी भृष्टमा—प्रेम विना क्यांय रुचे नहि, ऐटवी तैयारी थाय त्यारे ज्ञायकनी दृष्टि करे. ज्ञायकनी दृष्टि क्यारे थाय ? स्वभावनी भृष्टमा आव्या विना अने विभावनो रस उत्तर्या वगर, ज्ञायकनी दृष्टि थती नथी. बहारमां दृष्टि जाय छे ते बधो रस उत्तरी

જાય અને સ્વભાવની મહિમા આવે તો વિભાવનો રસ નીતરી જાય. સ્વભાવની લગની લાગે તો વિભાવનો રસ ઉતરે અને વિભાવનો રસ ઉતરે તો સ્વભાવની દેખિ થાય અને વિકલ્પ છૂટે.

* આત્માકી અદ્ભુતતા લગની ચાહિયે *

મહિમા અર્થાતું આત્માકી અદ્ભુતતા લગની ચાહિયે, આશ્રય લગના ચાહિયે કું યહ કોઈ અદ્ભુત તત્ત્વ હૈ. મેરી આત્મા કોઈ સામાન્ય નહીં હૈ, સિદ્ધભગવાન જૈસી હૈ. ઔર સબ લોક ઉપર તીરતા હૈ ઐસા મૈં અદ્ભુત હું. જહાં રૂચિ લગે, ઉપયોગ વહાં હી લગે. ભગવાનકી જિસકો મહિમા હોતી હૈ કું ભગવાન વીતરાગ સ્વરૂપ હૈ ઉસકો મંદિરમેં ભગવાનકા દર્શન કરતે સમય ભગવાનકી પ્રતિમાઝો દેખકર આશ્રય લગતા હૈ કું કેસા ભગવાન ! ઠીક વેસે હી ચૈતન્યભગવાનકા આશ્રય લગના ચાહિયે કું વીતરાગ આત્મા ઐસી હી હૈ ફિર વહ છૂટે નહિં. આત્માકી મહિમા લગે તો ઉસકો દેખનેકે લિયે ઉપયોગ બાર બાર વહાં હી જાય, લેઝિન મહિમા ન લગે તો મૈં જ્ઞાનસ્વરૂપ હું ઐસા છૂટ જાતા હૈ.

ભગવાનકી મહિમા લગે તો મંદિરમેં પ્રતિમાઝું દેખકર શાંતિ હોતી હૈ કું ભગવાન કેસા વીતરાગ હૈ ! ઐસે આત્મભગવાનકી મહિમા લગની ચાહિયે. પ્રતિમાઝ ઐસી હૈ તો સાક્ષાતું ભગવાન કેસા હોગા !! ઐસે સાક્ષાતું ભગવાનકી મહિમા આવે વેસે આત્મભગવાનકી મહિમા આની ચાહિયે. ઔર ચિત્ત વહાં હી લગે તો દૂસરી કહી ભી જગાડ લગે નહીં.

* જ્ઞાયકનો વારંવાર અભ્યાસ કર્યા કરવો *

જ્ઞાયકનો વારંવાર અભ્યાસ કર્યા કરવો. ગુરુદેવે જે માર્ગ બતાવ્યો છે તેનું ચિંતવન, તેની મહિમા, તેની લગની, સત્સંગ, શ્રવણ-મનન આદિ વારંવાર કરવાં. છાશને વલોવતાં-વલોવતાં માખણ બહાર આવે છે તેમ વારંવાર જ્ઞાયકનું મંથન કર્યા કરવું. ગુરુદેવે બતાવ્યું છે તે પ્રમાણે પુરુષાર્થ વારંવાર કરવો. હું ચૈતન્ય જુદો હું, આ વિભાવ જુદાં છે એમ ભેદજ્ઞાન માટે તૈયારી પોતાને કરવાની છે. બહારમાં દેવ-શાખ-ગુરુનું સાનિધ્ય મળે, તેમનો સત્સંગ થાય, શ્રવણ-મનન થાય તે બધું વારંવાર કર્યા કરવું. વારંવાર તેના (જ્ઞાયકના) સંસ્કાર દેઢ કરવા. રૂચિ વારંવાર તીવ્ર થાય તેમ કર્યા કરવું.

* સાચી મુખુકૃતા *

“માત્ર મોક્ષ અભિલાષ” — એક આત્માની જેને અભિલાષા હે, બીજી કોઈ

अतिलाखा नथी; દરેક કાર્ય અને દરેક પ્રસંગની અંદર મારે એક આત્મા જ જોઈએ છે—એમ એક આત્મા જ જેને ધ્યેય છે અને જે કોઈ સંકલ્પ-વિકલ્પરૂપ વિભાવો થાય તેમાં તન્મયતા નથી પણ માત્ર આત્માની અતિલાખા જેને મુખ્યપણે વર્તે છે, તેને સાચી મુમુક્ષુતા છે. જેને માત્ર આત્માની જ અતિલાખા છે કે મને આત્મા કેમ પ્રાપ્ત થાય? મને સ્વાનુભૂતિ કેમ પ્રાપ્ત થાય? ને જેને બહારના કોઈ પદાર્થોની ઈચ્છા કે અતિલાખા નથી તે બહારનાં બધાં કાર્યોમાં જોડાય, છતાં બધું ગૌણ હોય છે. તેને ધ્યેય માત્ર એક આત્માનું છે કે એક આત્મા કેમ પ્રાપ્ત થાય? જોકે દેવ-શાખ-ગુરુની મહિમા વગેરે બધું તેને હોય છે પણ આત્મા વગર તેને કયાંય ચેન પડતું નથી. ગુરુદેવ કહેતા હતા કે તું તારા આત્માને જો, તું આત્માનું જ્ઞાન કર, આ બધું તારાથી જુદું છે—આમ પોતે અંદર જિજ્ઞાસાથી આત્માને ગ્રહણ કરવાનો પ્રયત્ન કરે, તે સાચી મુમુક્ષુતા છે.

* તારી ભતિ-કલ્પનાથી તું માર્ગમાં ચાલતો નહિ *

દેવ-શાખ-ગુરુને ફદ્યમાં રાખવા તેનો અર્થ એમ છે કે જે પોતે આગળ વધવા માંગે છે તેણે દેવ-શાખ-ગુરુ શું કહી રહ્યાં છે, તેમણે શું માર્ગ બતાવ્યો છે, તે ફદ્યમાં ચાખીને—તેનો આશય ગ્રહણ કરીને—મુક્તિનાં પ્રયાણ ચાલુ રાખવાં પણ તેથી શુભભાવમાં અટકી જવું એવો તેનો અર્થ નથી. પોતે દ્વયદેણિપૂર્વક સ્વરૂપમાં લીન થતો હોય ત્યારે શુભ વિકલ્પમાં અટકી જવું એવો તેનો અર્થ નથી. દેવ-શાખ-ગુરુ જ બતાવી રહ્યાં છે કે શુભ વિકલ્પ છે તે વિભાવ છે અને તું બધાથી નિરાણનું નિર્વિકલ્પ તત્ત્વ છે. તું અમારા ઉપરથી પણ દેણિ ઉઠાવી દે, રાગનો ભાવ છોડી દે ને વીતરાગ થઈ જા, તેમ દેવ-શાખ-ગુરુ પોતે બતાવી રહ્યા છે. પ્રયોજન તો વીતરાગતા કરવાનું છે પણ સાધક છે એટલે પહેલાંથી વીતરાગતા પૂર્ણ થઈ જતી નથી ને તેનો ઉપયોગ બહાર આવે છે. ભેદજ્ઞાનની ધારા ચાલતી હોય ત્યારે પણ શુભના અનેક જાતના વિકલ્પો હોય છે. માટે શુભભાવમાં દેવ-શાખ-ગુરુને તારે સાથે રાખવા. તું તારી મેળાએ—તારી ભતિ-કલ્પનાથી માર્ગને શોધીશ નહિ. દેવ-શાખ-ગુરુ શું કહી રહ્યાં છે તેનો આશય સમજુને તું તે માર્ગ ચાલજે, મુક્તિનાં પ્રયાણ ચાલુ રાખજે. દેવ-શાખ-ગુરુ શું કહે છે તે આશય સમજુને પછી સ્વભાવ સાથે મેળવી, તારા પોતાથી નિર્ણય કરી—નક્કી કરી મુક્તિનાં પ્રયાણ ચાલુ રાખજે. તારી ભતિ-કલ્પનાથી તું માર્ગમાં ચાલતો નહિ એવો અર્થ છે.

* જ્ઞાન તે જ હું હું *

આત્માનો જ્ઞાનસ્વભાવ કેવી રીતે ગ્રહણ થાય? રાગથી કેમ છૂટો પહું? ભેદજ્ઞાન

કેમ થાય? પ્રજ્ઞાદીણીથી સૂક્ષ્મ થઈને અંદરમાં જ્ઞાનને કેમ ગ્રહણ કરાય? આટલો ટાઈમ થયો તો કેમ થતું નથી? એવી બધી અંદરમાં આકુળતા થાય છતાં તેમાં શાંતિ રાખે કે મારી ભાવના છે તો થવાનું જ છે. પ્રયત્ન ચાલુ જ રાખે ને ધીરજથી માર્ગને ઓળખવાનો પ્રયત્ન કરે. આત્માનો સ્વભાવ શું છે? જ્ઞાયક શું છે? જ્ઞાન તે જ હું છું, આ બધો રાગ છે તે મારો સ્વભાવ નથી. તે વેદન જુદી જાતનું છે અને જ્ઞાનનો જે જાણવાનો સ્વભાવ છે તે જાત જુદી છે. એમ લક્ષ્ણથી રાગને લિન્ધ ઓળખ્યા કરે અને જ્ઞાનને ગ્રહણ કરે તો સમ્યગ્દર્શન પ્રાપ્ત થવાનું કારણ બને છે અને દર્શનમોહ ચાલ્યો જાય છે. પરંતુ તેને ધીરજ હોવી જોઈએ. જો આકુળતા-ઉતાવળ કરે તો કાર્ય ન થાય. ગમે તેટલો ટાઈમ જાય તો પણ વારંવાર પ્રયત્ન કર્યા જ કરે તો સમ્યગ્દર્શન પ્રાપ્ત થવાનું કારણ થાય છે. પહેલાં આકુળતા તો થાય પણ શાંતિ રાખવી જોઈએ.

* લૌકિક પ્રયોજનથી અત્યંત ન્યારો હોય છે *

પાત્ર શિષ્ય હોય તેને અંતરથી આત્માની જ લગની લાગી હોય કે મારે એક ચૈતન્ય જ જોઈએ છે, બીજું કાઈ જોઈતું નથી. તેને દરેક કાર્યમાં આત્માનું જ પ્રયોજન હોય છે, બીજું બધું પ્રયોજન તેને ગૌણ થાય છે. આત્માને એકને મુખ્ય રાખીને તેનાં દરેક કાર્યો હોય છે. શુભભાવનાં કાર્યોમાં પણ તેને એક આત્માનું પ્રયોજન હોય છે, બીજું બહારનું કોઈ પ્રયોજન તેને હોતું નથી. શુભભાવમાં દેવ-શાખ-ગુરુની પ્રભાવના કેમ થાય તેવા ભાવ આવે છે અને આત્માનું પ્રયોજન સાથે હોય છે, બીજું કોઈ પ્રયોજન હોતું નથી—લૌકિક પ્રયોજનથી અત્યંત ન્યારો હોય છે. તેને તો એક આત્માની જ લગની લાગી છે; લૌકિકનું, બહારનું કે મોટાઈનું કોઈ પ્રયોજન હોતું નથી. મારા આત્માને કેમ લાભ થાય તે એક જ પ્રયોજન આત્માથીને હોય છે. શ્રી જિનેન્દ્રદેવ, જેમણે સાધના પ્રગટ કરી છે એવા ઉપકારી ગુરુ અને શાખ તેની કેમ પ્રભાવના થાય તેવી તેને પ્રીતિ હોય છે. જેમણે આત્માનો માર્ગ બતાવ્યો, તે માર્ગની પ્રાપ્તિ માટે માર્ગદર્શન આપ્યું અને જેનો પરમ ઉપકાર છે તેમની કેમ પ્રભાવના થાય તેવો હેતુ પાત્ર શિષ્યને હોય છે, બીજો કોઈ અન્ય હેતુ તેનો હોતો નથી. આ પાત્ર જીવનું લક્ષ્ણ છે.

* તત્ત્વના ઊંડા વિચારો કરવા *

સૂક્ષ્મ ઉપયોગની ભૂમિકાએ પહોંચવા માટે તત્ત્વના ઊંડા વિચારો કરવા, જ્ઞાયકની લગની લગાવવી, તેનો મહિમા કરવો. બહાર ઉપયોગ જે જાય છે તે બધો સ્થૂલ છે.

તेनी મહિમા અને એકત્વબુદ્ધિ તોડીને હું ચૈતન્ય છું, હું મહિમાનો ભંડાર છું, બધું મારામાં છે, બહારમાં કાઈ નથી એમ બધા વિકલ્પોની વચ્ચે હું કોણ છું તેને ઓળખવાનો પ્રયત્ન કરવો. તે માટે પોતે સૂક્ષ્મ ઉપયોગ કરે તો તેને ઓળખી શકે છે. બહાર જતો સ્થૂલ ઉપયોગ હોય તો ઓળખી ન શકે. માટે તત્ત્વના વિચારો કરવા, મહાપુરુષોએ જે માર્ગ બતાવ્યો છે તેના વાંચન-વિચારો કરવા અને પોતે અંતરમાં આત્માને ગ્રહણ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો.

* આત્માનું માહાત્મ્ય લાવવાનો ઉપાય *

સ્વભાવ જોપો નથી પણ વિચારથી નક્કી કરી શકે છે. આત્મા તરફ રૂચિ રહે, બહારમાં ક્યાંય રૂચિ કે શાંતિ લાગે નહીં—આકુળતા લાગે; દરેક વિચારમાં પણ જાડો ઉંતરીને જોવે તો તે આકુળતાસ્વરૂપ લાગે તેથી આનંદસ્વરૂપ શું છે? આ બધું આકુળતાસ્વરૂપ છે તો આનંદ ક્યા તત્ત્વમાં છે?—એમ આનંદની એકદમ શોધ કરે; વળી આ બધા પદાર્થો કાણો કાણો પલટાય છે તો શાશ્વત એવું દ્રવ્ય શું છે કે જેમાં આનંદ ભરેલો છે? અનંત જ્ઞાન ભરેલું દ્રવ્ય કેવું છે?—એ રીતે તે તરફના અંતરમાં વારંવાર વિચાર કરે તો સ્વભાવને ઓળખે. બહારનું આ બધું તો લૂંઝું છે, તેમાં ક્યાંય સંતોષ કે શાંતિ નથી પણ એક ચૈતન્યતત્ત્વ જ એવું છે કે જેમાં અનંત શાંતિ-સુખ-આનંદ ને અપૂર્વતા ભરેલી છે.—આમ આત્માને સ્વભાવથી ઓળખવો.

દેવ-ગુરુ સ્વાનુભવ કરીને કહી રહ્યા છે કે અનંતકાળથી નથી પ્રગટ્યું એવું કોઈ અનુપમ તત્ત્વ તારામાં છે. આ વાતનો પોતે વિચાર કરી પોતાના સ્વભાવ સાથે મેળવે અને નક્કી કરે કે મારું અપૂર્વ તત્ત્વ કોઈ જુદું જ છે, અને પરિણાતિ અંતરમાં જાય તો અનુભવ થઈ શકે એવું છે.

ગુરુદેવની વાણી પાછળ અપૂર્વતા હતી. તેઓ આત્માની અપૂર્વતા, આત્માનો ચમત્કાર, આત્માની મહિમા બતાવતા હતા. તે વાતને પોતે અંતરમાં પોતાના સ્વભાવ સાથે મેળવીને, મને નથી દેખાતો તોપણ આત્મા મહિમારૂપ છે એમ નક્કી કરવું. પોતે વિચાર કરીને તેમ જ શાખ દ્વારા, ગુરુની વાણી દ્વારા ને યુક્તિથી અંતર ચૈતન્યનો સ્વભાવ ઓળખીને નક્કી કરે. જે સ્વભાવ હોય તે અમર્યાદિત હોય, વળી જે આનંદને હૃદ્યી રહ્યો છે તે તત્ત્વમાં અનંત ને અપૂર્વ આનંદ ભરેલો હોવો જોઈએ તથા આનંદ કોઈ બીજાના આશ્રયે ન થાય—સ્વયંથી થાય. આમ અંતરમાં પોતે મેળવીને નક્કી કરે, મહિમા લાવે ને તે બાજુનો પુરુષાર્થ કરે તે આત્માનું માહાત્મ્ય લાવવાનો ઉપાય છે.

* મૂંજવણ યથાર્થ થાય તો તેને માર્ગ મળ્યા વગર રહે જ નહિ *

મૂંજવણ યથાર્થ થાય તો તેને માર્ગ મળ્યા વગર રહે જ નહિ એવું વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. મૂંજાયેલો મૂંજવણમાં ટકી જ ન શકે. આ વિકલ્યની જાળમાં ગુંચવાયેલો-મૂંજાયેલો કે જેને શાંતિ નથી, અશાંતિ છે તે એક કાણવાર પણ તેમાં ટકી શકતો નથી. જેને યથાર્થ મૂંજવણ અંદરથી થાય કે આ વિકલ્ય હવે જોતા જ નથી તો તેમાં ટકી જ શકે નહિ અને પોતા તરફ તેની પરિણાતિ વળ્યા વગર રહે જ નહિ—અર્થાત જ્ઞાયકને ઓળખ્યા વગર રહે જ નહિ, જ્ઞાયકનું શરણ લીધા વગર રહે જ નહિ. જેમ ખરેખર મૂંજાયેલો માણસ ગમે તેનો ટેકો લેવા જાય છે, તેમ અંદરથી મૂંજાયેલો પોતાના સ્વરૂપનો ટેકો લીધા વગર રહેતો જ નથી. તે પોતાના સ્વભાવને ગ્રહણ કરી જ લે છે. માટે યથાર્થ જે મૂંજાયેલો હોય અને યથાર્થ જિજ્ઞાસા જાગે તો તે સ્વભાવનો ટેકો અંતરમાંથી લીધા વગર રહેતો જ નથી, સ્વભાવને ઓળખી જ લ્યે છે.

* ખરી લગની હોય તો કાર્ય આવ્યા વગર રહેતું જ નથી *

બહારમાં તેને ક્યાંય ગમે નહિ, ક્યાંય રૂચે નહિ, ક્યાંય ચેન પડે નહિ, ક્યાંય સુખ લાગે નહિ અને આ બાજુ સુખ મારા આત્મામાં છે, મને આત્મા કેમ ઓળખાય? કેમ ઓળખાય?—એવી જાતની કાણો ને કાણો ચૈતન્યની લગની લાગે, એક ને એક લગની લાગે એનો મહિમા આવે તો ઉપયોગ સૂક્ષ્મ થયા વગર રહે નહિ. સાચી રૂચિ લાગે, સાચો પુરુષાર્થ કરે—સાચું કારણ પ્રગટ થાય તો કાર્ય આવ્યા વગર રહેતું નથી. જેમ આકોલિયાનું બી વાવે અને આંબો ઊગે એમ બને નહિ, આંબાનું બીજ વાવે તો જ આંબો ઊગે છે, તેમ આત્માને યથાર્થ ઓળખે, ચૈતન્યનું મૂળ ઓળખે અને પછી તેમાં જ્ઞાન—વૈરાગ્ય—ધ્યાનનું સિંચન કરે તો તે પ્રગટ થાય. તેનો મૂળ સ્વભાવ ઓળખવો જોઈએ. આ સ્વભાવ છે અને આ વિભાવ છે—એમ વિભાવ-સ્વભાવનો ભેટ પાડીને સ્વભાવને ઓળખવો જોઈએ.

ખરી લગની હોય તો કાર્ય આવ્યા વગર રહેતું જ નથી. માટે સ્વભાવ ઓળખવાનો જ પ્રયાસ કરવો, થાકવું નહિ. તેનો પ્રયાસ કરવાથી કાર્ય થાય છે અને તે જ સ્વભાવનું ખરું ગ્રહણ કરવાની રીત છે.

દક્ષિણ ગુજરાતની પ્રસિદ્ધ નગરી સુરત શહેરમાં સાનંદ સમ્પન્ન શ્રી દિગંબર જિનબિંબ પંચકલ્યાણક-પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ

[તા. ૧૮-૧-૨૦૦૦ થી તા. ૨૬-૧-૨૦૦૦]

ભારતવર્ષના ગુજરાતની પ્રસિદ્ધ નગરી સુરત શહેરમાં ત્યાંના શ્રી દિગંબર જૈન મુમુક્ષુમંડળ દ્વારા આપણા પરમ-તારણાહાર પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવ શ્રી કાન્છસ્વામી તેમજ પરમોપકારી ભગવતી પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબેનના ધર્મोપકાર પ્રતાપે વિ. સ. ૨૦૪૫માં નિમાપિત શ્રી સીમંધરસ્વામી દિગંબર જૈનમંદિરના વિસ્તૃતિકરણ-આયોજનના અંતર્ગત તેના ઉપરના માળે ભગવાન શ્રી આદ્ધિનાથ, સામાન્યકેવળી શ્રી ભરતેશ્વર તથા વીતરાગ મુનીન્દ્ર શ્રી બાહુબલી ભગવાનના તેમજ મૂલ વેદીમાં શ્રી સીમંધરસ્વામીની આજુબાજુમાં શ્રી શાંતિનાથ તેમ જ શ્રી પાર્શ્વનાથના પ્રતિષ્ઠાનિમિત્ત શ્રી દિગંબર જિનબિંબ પંચકલ્યાણક-પ્રતિષ્ઠા-વિધાનના ભવ્ય સમારોહનું આયોજન તા. ૧૮-૧-૨૦૦૦ બુધવાર થી તા. ૨૬-૧-૨૦૦૦ બુધવાર—આઠ દિવસનું અત્યાનન્દોલ્લાસ સહ ઉજવાયું. સૌનગઢ, રાજકોટ, ભાવનગર, વડવાડા, સુરેન્દ્રનગર, અમદાવાદ, બોટાદ વગેરે સૌરાષ્ટ્ર-ગુજરાતના અનેક શહેરો અને ખંડવાડ સનાવદ, ભોપાલ, શિવપુરી, કલકત્તા, મદ્રાસ, બેંગલૂર, હૈદ્રાબાદ વગેરે બહારના રાજ્યોથી તથા મુખ્ય તેમજ તેના જુદા જુદા ઉપનગરોથી તથા નાઈરોબી (કેન્યા), લંડન, અમેરિકા વગેરે વિદેશોથી આવેલ લગભગ ૨૫૦૦ થી વધુ મુમુક્ષુઓ આ મંગલ મહોત્સવનો લાભ લીધો હતો.

સુરત શહેર આપણા ઊડા આદર્શ-આત્માથી આદરણીય પંડિતરળ શ્રી ઉભ્મતલાલભાઈ જેઠલાલ શાહની ૧૫ વર્ષ સુધી અધ્યાપન-કર્મભૂમિ રહી અને તે સમયે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી તેમજ પૂજ્ય બહેનશ્રીની કૃપાભીની મંગલ પ્રેરણાથી પંડિતજીએ પરમાગમ શ્રી સમયસારનો (શ્રીમદ્ અમૃતચંદ્રાચાયદિવની ટીકા સહિત) ગુજરાતી ભાષામાં આપૂર્ણ ગઘપદ્ધાનુવાદ પૂરો કંયો હતો તથા તે સમયે ભગવતી પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબેન, નિર્મણ સમ્યકૃત્વ તેમજ સ્વાનુભૂતિની પ્રાપ્તિ પછી પોતાના મોગભાઈ આદરણીય પંડિતજીના ઘર પર ચાર મહિના રહીને એકાંતમાં પોતાની સાધનામાં નિર્મણના અભિવૃદ્ધિ કરી હતી. આથી 'વે ગુરુ ચરણ જહાં ધરે, જગમેં તીરથ તેહ; સો રજ મમ મસ્તક ચહો, સેવક માગે એહ'—તે ન્યાયે તીર્થોપમ સુરત શહેરના વિશિષ્ટતા જાહીને બધા મુમુક્ષુઓને સુરતની જિનબિંબ-પ્રતિષ્ઠામાં વિશેષ આનંદ તેમજ ઉલ્લાસ હતો. સુરતવાસીઓએ તેમજ બીજાઓએ તન-મન-ધનથી ઘણો લાભ લીધો હતો.

આ મંગલ પ્રતિષ્ઠામાં વિધિનાથક હતા બાવીસમાં તીર્થકર કુમારબ્રહ્મચારી શ્રી નેમિનાથ ભગવાન, વિષ્ણુ-અધ્યક્ષ હતા શાસનનાયક બાલબ્રહ્મચારી શ્રી મહાવીર ભગવાન. દરરોજ સવારે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનું ટેપ-પ્રવચન, સાંજે પ્રશમમૂર્તિ પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબેનની વિલિયો-ધર્મચચ્ચ તથા ભપોરે તેમજ સાંજે આવેલ વિદ્ધાનો દ્વારા શાલ્ક-પ્રવચન તથા અમેરિકાથી આવેલ ત્યાંના ટ્રસ્ટના અધ્યક્ષ ડૉ. શ્રી કિરીટભાઈ ગોસલિયા દ્વારા બંગ્રેજ ભાષામાં શિક્ષાશુદ્ધ તો ચાલતા જ હતા. એ

ઉપરાંત પ્રતિજ્ઞાવિધિનો મંગલ અનુકૂળ નીચે પ્રમાણે હતો—

તા. ૧૯-૨-૨૦૦૦ના રોજ :— પ્રતિજ્ઞાવિધિના કમાનુસાર શાંતિજાપ પ્રારંભ, પ્રતિજ્ઞા મંડપશુદ્ધિ, જેની સાક્ષ્યમાં—મંગલવર્ધક આશ્રયમાં—આ જિનબિંબોત્સવ સુસમ્પન કરવામાં આવ્યે તે વિધિ-અધ્યક્ષ શ્રી મહાવીર ભગવાનના પ્રતિષ્ઠિત જિનબિંબોનો વિશાળ શોભાયાત્રાપૂર્વક ભવ્ય પ્રતિજ્ઞાવેદીમાં વિરાજમાન કરવાની મંગલ વિધિ, નાન્દીવિધાન, અંડ-દીપ-પ્રદીપન, મંગલવિધાનપૂજા, ધર્મ-ધ્વજારોહણ, પંચપરમેષ્ઠીમંડળવિધાનપૂજા.

તા. ૨૦-૧-૨૦૦૦ના દિવસે :— સવારે દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુની પૂજા પછી આચાર્ય-અનુજ્ઞા (પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના ભવ્ય ચિત્રપટ સમક્ષ), ઈન્દ્રપ્રતિજ્ઞા, ઈન્દ્ર-શોભાયાત્રા, રાત્રિમાં સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ (બાળકો દ્વારા ધાર્મિક નાટક).

તા. ૨૧-૧-૨૦૦૦ના દિવસે :— સવારે દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુની પૂજા તેમજ ગુરુદેવશ્રીના ટે પ્રવચન પછી પ્રતિજ્ઞાવિધાનમાં આવશ્યક એવી (ઈન્દ્રો દ્વારા સમ્પન થનારી) શ્રી વસુભિન્દુ (જ્યસેન આચાર્યદ્વારા પ્રાણીત સંસ્કૃત-પદ્યમય ‘શ્રી યાગમંડળ-પૂજા’, બાપોરે જલયાત્રા, સાંજે વેદી-મંદિરની કલશ-ધ્વજશુદ્ધિ અને રાત્રિમાં ગર્ભકલ્યાણકની પૂર્વકિયા (અહમિન્દ્રસભા, ઈન્દ્રસભા, તેમજ સમુદ્રવિજય મહારાજાની રાજ્યસભા); અહો ! તે મનોહારી સભાઓના ભવ્ય દંધ્ય તો અતીવ મનમોહક હતું ‘જ્યન્ત’ નામક અનુતરવિમાનવાસી અહમિન્દ્ર (નેમિનાથનો પૂર્વભવ) ઉગ્ર સુંયમ સાધનાના અદુર્બમ મનુષ્યપદ્યાયિની શીંગ્ર પ્રાપ્તિ માટે તડપતા હતા. ઈન્દ્રસભા સ્વાનુભવ પ્રમુખ અધ્યાત્મ-તત્ત્વજ્ઞ તેમજ તીર્થીકરમહિમાના સુમધુર વાતાવરણી પ્રેક્ષકોના હદ્યને આનંદિત કરતા હતા. શ્રી સમુદ્રવિજય મહારાજાની રાજ્યસભામાં વિભિન્ન રાજાઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી જિનેન્દ્રમહિમાસભા અધ્યાત્મતત્ત્વચર્ચા, મહારાષ્ટ્રી શિવાટેવી, તેમની સેવામાં ઈન્દ્ર દ્વારા નિયુક્ત, શ્રી લી ધૂતિ આદ્ય કુમારિકા દેવીઓની સાથે અધ્યાત્મરસપૂર્ણ મનોહર તાપગોઢી અને આ બધાથી નિર્મિત જિનેન્દ્રભક્તિમય તેમજ આળાદકારી અનુપમ વાતાવરણ ખરેખર ખૂબ જ અદ્ભુત હતું.

તા. ૨૨-૧-૨૦૦૦ના દિવસે :— સવારે સ્વભદ્રશિન, સ્વભક્તલદ્ધશિન, ગર્ભકલ્યાણક, ઈન્દ્ર દ્વારા ગર્ભકલ્યાણકપૂજા અને રાત્રિમાં ગર્ભકલ્યાણકની શેષ વિધિ (શ્રી લી વગેરે દેવીઓ દ્વારા માતાની સેવાભક્તિ.)

તા. ૨૩-૧-૨૦૦૦ના દિવસે :— સવારે જન્મકલ્યાણક (રાજ્યસભા, ઈન્દ્રસભા), જન્માભિષેક માટે ભવ્ય શોભાયાત્રા, સુમેરૂપર્વતના પાંડુકવનમાં ઈશ્વાન ખૂલ્લા પર સ્થિત પાંડુકશિલા પર ભજન, જન્માભિષેક, ઈન્દ્રો દ્વારા જન્મકલ્યાણક પૂજા, શ્રી સમુદ્રવિજય મહારાજાના મહેલમાં ઈન્દ્ર દ્વારા તાંત્રનૃત્ય, ત્યારબાદ પારણા જુલંન, રાત્રિમાં સમુદ્રવિજય મહારાજાના દરબારમાં વાસુદેવ દ્વારા નેમિકુમાર લગ્નનો પ્રસ્તાવ, લગ્નોત્સવમાં આવેલા અનેક દેશોના રાજાઓ દ્વારા શ્રી નેમિકુમારના લગ્ન જિમિતેલા

તા. ૨૪-૧-૨૦૦૦ના દિવસે :— સવારે યુવરાજ શ્રી નેમિકુમારની ભવ્ય લગ્નયાત્રા, નિર્દેશુઓનું આકંદ સાંભળતા કલણાદ્ર નેમિનાથનો રથસારથીની સાથે તે વિષયે વાતાવરણ, અવધિશાનપ

વासुदेवनो मायाप्रपंच जाइનे नेमिकुमारने संसारथी वैराग्य, जैनेश्वरी दीक्षा माटे वनप्रयाण, दीक्षाग्रहणविधि, संयमनी भावना पर पूज्य गुरुदेवश्रीनुं टेप प्रवचन, तपकल्याणक पूजा, बपोरे अंकन्यासविधि तेमજ मंत्र संस्कार, सांજे नेमीश-साधनादर्शन तेमજ मुनिवरभक्ति, रात्रिमां नेमिनाथ-पूर्वभवन-चित्रप्रदर्शन, बाणको द्वारा सांस्कृतिक कार्यक्रम.

ता. २५-१-२००० ना दिवसे :— सवारे पूजा तेमજ टेप-प्रवचन, पछી श्री नेमीश मुनिवरने आहारदान, बपोरे क्षपकश्रेष्ठी-आरोहणना मंत्रसंस्कार (तिलकदानविधि, अधिवासना, स्वस्त्रयन, श्रीमुखोद्घाटन, नयनोन्मीलनक्रिया, सूरिमंत्र), डेवलशान कल्याणक, समवसरण रचना, डेवलशानकल्याणक पूजा, जिनवर विष्णुर तेमજ देशना (पूज्य गुरुदेवश्रीनुं टेप-प्रवचन), रात्रिमां धार्मिक सांस्कृतिक कार्यक्रम.

ता. २६-१-२००० ना दिवसे :— सवारे निवाणकल्याणक-समारोपण निमित्त निवाण-भक्ति निवाणपूजा, भव्य शोभायात्रापूर्वक नवप्रतिष्ठित जिनबिंबोनी (जिनालयोनी वेदीमां बिराजमान उरवा माटे) मंगल आनयनविधि, प्रतिष्ठाविधि पહेलां भक्तिपाठ, वेदीमां श्री जिनबिंबप्रतिष्ठा, उवश-च्छारोहण, जिनवाणी स्थापना, पूज्य गुरुदेवश्रीना स्टेच्युनी तथा भगवत्कुंदुष्टाचार्यदेव, पूज्य गुरुदेव तेमજ पूज्य बहेनश्री चंपाबेननी विशाल भव्य चित्रपटनी अनावरणविधि, बपोरे गांतिक्र, सांજे प्रतिष्ठा-समापन रथयात्रा, जिनमंदिरमां जिनवर-आरती तेमજ भक्ति.

प्रतिष्ठापाठविधि अने विधिविधानकार : वसुभिन्दु-प्रतिष्ठापाठ तेमજ प्रतिष्ठा प्रदीपना आश्वारथी जिवकुल शुद्धाभान्यानुसार सम्पन्न करवामां आवेल—आ मंगल प्रतिष्ठानुं समग्र विधिविधान पूज्य गुरुदेवश्रीना अंतेवासी आत्माथा विद्वान बालब्रह्मचारी भाई श्री चंदुलालभाई जोशालिया (सोनगढ) तेमજ वढवाणनिवासी आत्माथा विद्वान बालब्रह्मचारी भाई श्री वर्जलालभाई जिवधरबाल शाहे करावेल हता तथा प्रत्येक विधिमां श्री सुभाषभाई शेठ (वांकानेर) पूरो सहयोग आयो हतो. आ त्राणोय भाईओએ ભક्तिभावथी सहदय परिश्रम लઈने प्रतिष्ठानी संपूर्ण तेमજ कुळ शास्त्रोक्त विधि જે કૌશल्य, સતર्कता तेमજ રોચક ઢंગथી કરावી તે જોઈને અનેક હિન્ડી-ગુજરાતી ભાષી મુમુક્ષુ મહાનુભાવ પોતાનો આનંદ વ્યક્ત કરતા હતા.

મંડળને ધનલાભ : થોડા સમયમાં આ શ્રી સીમંધરજિનાલયના ભવ્ય વિસ્તૃતિકરણ તेमજ સંચકल્યાણક પ્રતિષ્ઠાના ભગીરથ કાર્યને સંપન્ન કરવામાં સમગ્ર સુરત દિગંબર જૈન મુમુક્ષુમંડળો દન-મન-ધનથી ભક્તિ તेमજ ઉલ્લાસભયો પૂરો યોગ આયો હતો. મુખ્ય કાર્યકરોએ તો દિવસ-રાત એક કણ્ઠ સ્થાનિક તेमજ ધવલભાઈ મહેતા તથા પ્રકાશભાઈ જૈન, ભોગીભાઈ ઉગલી, ભૂપેન્દ્રભાઈ શીઠ, જિનેશ મોદી, બાબુ (પાર્થિવ), ધર્મેન્દ્ર મોદી, જ્યેશ દોશી, મહેશ શેઠ આદિ યુવકમંડળના ભધા કાર્યકર, સોનગઢ ટ્રસ્ટના પ્રમુખ શ્રી હસમુખભાઈ વોરા, ટ્રસ્ટી તेमજ મંત્રી ટ્રસ્ટી શ્રી ચીમનલાલ કકરશી મોદી, ટ્રસ્ટી શ્રી જિતુભાઈ શાહ તેમજ સુરત મંડળના પ્રમુખ શ્રી હરિભાઈ પરબતભાઈ પટેલના માર્ગદર્શન તેમજ નિર્દેશ અનુસાર સતર્કતાથી આ મંગલ કાર્યમાં પોતાના વ્યાપાર વગેરે

ઘરેલુ કાર્યની ઉપેક્ષા કરીને તન-મન-ધનથી લાગી ગયા હતા. વાસ્તવમાં તો, પૂજ્ય ગુરુદેવ તેમજ પૂજ્ય ભગવતી માતા પ્રતિ બહિતભાવભીની સમર્પણતાજનિત એમની એકતાએ જ આ ભગીરથ કાર્ય સાકાર કર્યું હતું. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રભાવનાદ્યથી આ પ્રતિજ્ઞાના અવસર પર જુદી જુદી બોલીઓમાં અને પ્રતિજ્ઞાંડમાં મુમુક્ષુઓ સ્વયં સ્કુરિત ભાવનાથી, ધનની વષા થતી હતી. આ ઉત્સવમાં શ્રી સુરત દિગંબર જૈન મુમુક્ષુમંડળને ઉપિયા ૬૮ લાખની આવક થઈ હતી.

શાસ્ત્ર-પ્રવચનકાર : પંચકલ્યાણક પ્રતિજ્ઞાના આ શુભાવસરે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી તેમજ પૂજ્ય ભગવતી માતા પ્રતિ શ્રદ્ધાભક્તિવંત અધ્યાત્મતાવ્યોમી વિદ્વાન સર્વશ્રી હિંમતભાઈ ડગલી, રાજુભાઈ કામદાર (રાજકોટ), સુભાષભાઈ શેઠ (વાંકાનેર), ડૉ. પ્રવિજનભાઈ દોશી (રાજકોટ) અને નિરંજનભાઈ તેલીવાળા (સુરત)એ શાસ્ત્રપ્રવચન કર્યો હતા.

શ્રી પંચકલ્યાણક-જિનબિંબપ્રતિજ્ઞામહોત્સવના વિભિન્ન મંગલ વિધિ-વિધાનમાં હષોલ્લાસપૂર્વક લાભ લેવાનું સૌભાગ્ય નીચેના મહાનુભાવોને સંપ્રાપ્ત થયું હતું.

- (૧) શ્રી સીમંધરનાથ-પ્રતિજ્ઞા : શ્રી ધૂરાજ નન્દાજી શાહ-પરિવાર, સુરત;
- (૨) શ્રી શાંતિનાથ-પ્રતિજ્ઞા : શ્રી ડાખ્યાભાઈ ધૂરાજ શાહ-પરિવાર તથા શ્રી બાબુલાલ ધૂરાજ શાહ-પરિવાર, સુરત;
- (૩) શ્રી પાર્વનાથ-પ્રતિજ્ઞા : શ્રી પ્રકુલ્લભાઈ દેવચંદભાઈ ચાજા-પરિવાર, નાઈરોબી; (હસ્તે શ્રીયસ-કલ્યના, સુજલ-દીપ)
- (૪) શ્રી આદિનાથ-પ્રતિજ્ઞા : શ્રી જસવંતભાઈ શાંતિલાલ શાહ-પરિવાર, અમદાવાદ;
- (૫) શ્રી ભરતકેવલી-પ્રતિજ્ઞા : શ્રી જ્યંતીલાલ બીજાભાઈ શાહ-પરિવાર, સુરત;
- (૬) શ્રી બાહુબલી મુનિરાજ -પ્રતિજ્ઞા : શ્રી શીલાબેન તથા માતુશ્રી ઉપાલીબેન અમરચંદભાઈ ડગલી-પરિવાર, ઘાટકોપર;
- (૭) વિધિનાયક શ્રીનેમિનાથ-પ્રતિજ્ઞા : શ્રી હરિબાઈ પરબતભાઈ પટેલ-પરિવાર, સુરત;
- (૮) શ્રી સિદ્ધપરમેષ્ઠી-પ્રતિજ્ઞા : શ્રી જ્યંતીલાલ ચીમનલાલ દોશી-પરિવાર, બોરીવલી;
- (૯) શ્રી મહાવીરસ્વામી-પ્રતિજ્ઞા : શ્રી મનહરલાલ ધીરજલાલ શાહ-પરિવાર, સુરત;
- (૧૦) શ્રી ધાતકી-વિદેહીનાથ : શ્રી વ્રજલાલ બાઈલાલ તેલીવાલા-પરિવાર, સુરત;
- (૧૧) ગુરુદેવશ્રી-પ્રતિકૂતિ : શ્રી શારદાબેન શાંતિલાલ શાહ-પરિવાર, (ઝ. નેમાશભાઈ તથા શ્રી કેતનભાઈ), મુંબઈ.

* જિનબિંબ-નિમાણ-લાભ *

- (૧) શ્રી શાંતિનાથ-જિનબિંબ : શ્રી વ્રજલાલ બાઈલાલ તેલીવાલા-પરિવાર, સુરત;
- (૨) શ્રી આદિનાથ-જિનબિંબ : શ્રી લલિતાબેન વ્રજલાલભાઈ શાહ-પરિવાર, જલગાંવ;
- (૩) શ્રી આદિનાથ-જિનબિંબ : શ્રી પ્રમુદાસભાઈ તારાચંદભાઈ કામદાર, ઝ. શ્રી હર્ષદભાઈ-સોનગઢ;

- (४) श्री भरत-केवली-जिनबिंब : श्री मनहरलाल धीरजलाल शाह-परिवार, सुरत;
- (५) श्री बाहुबली-मुनिबिंब : श्री भूरालाल गोपालज्ज कामदार-परिवार, सुरत;
- (६) श्री नेमिनाथ-जिनबिंब : केटलीक ब्रह्मचारिणी बडेनो, सोनगढ़;
- (७) श्री सिद्ध-प्रतिभा : श्रीमती विभूति किरीटभाई गोसलिया, अमेरिका;
- (८) गुरुदेवश्रीनुं स्टेच्यु श्री मनहरलाल धीरजलाल शाह-परिवार तथा
श्री भूरालाल गोपालज्ज कामदार-परिवार, सुरत.

पिता समुद्रविजय महाराजा
आता शिवादेवी महाराजी

१. सौधर्म ईन्द्र—
श्री ईन्द्राष्टी :
 २. ईशान ईन्द्र :
 ३. सानात्कुमार ईन्द्र :
 ४. महेन्द्र ईन्द्र :
 ५. अक्ष ईन्द्र :
 ६. वानर ईन्द्र :
 ७. महारुक ईन्द्र :
 ८. सहस्रार ईन्द्र :
 ९. आनन्द ईन्द्र :
 १०. प्राणत ईन्द्र :
 ११. आरव ईन्द्र :
 १२. अन्युत ईन्द्र :
 १३. सौधर्म प्रतीन्द्र :
 १४. ईशान प्रतीन्द्र :
 १५. सानात्कुमार प्रतीन्द्र :
 १६. महेन्द्र प्रतीन्द्र :
- कुलेर :
- श्री हरिभाई परबतभाई पटेल तथा धर्मपत्नी
श्री शांताबेन हरिभाई पटेल, सुरत
- श्री हर्षदभाई प्रभुभाई कामदार तथा तदूधर्मपत्नी श्रीमती
उषाबेन हर्षदभाई कामदार, सोनगढ़;
- श्री जयसुखभाई हरिभाई पटेल, सुरत;
- श्री हरीशकांत मोहनलाल मोही, सुरत;
- श्री रसिकलाल भूरालाल कामदार, सुरत;
- श्री प्रदीपकुमार मनसुखभाई देसाई, सुरत;
- श्री शिरीषचंद मनहरलाल शाह, सुरत;
- श्री श्रीलेशभाई देवलभाई पटेल, सुरत;
- श्री सुरेशकुमार भूरालाल गोपालज्ज कामदार, सुरत;
- श्री पारस रवीन्द्रभाई महेता, सुरत;
- श्री रमेशभाई (सुपुत्र श्री लक्ष्मिनान व्रजलाल शाह), जलगांव;
- श्री मनहरलाल धीरजलाल शाह-परिवार, सुरत;
- श्री दीपकभाई रमाषोकलाल कामदार, सुरत;
- उ०. श्री किरीटभाई प्रभुदासभाई गोसलिया, अमेरिका;
- श्री रविन्द्रभाई हिंमतलाल महेता, भावनगर;
- श्री रजनीकांत त्रिभुकलाल शाह;
- श्री विपुल चंद्रलाल कामदार, सुरत;
- श्री दिनेशचंद्र मनहरलाल धीरजलाल शाह-परिवार, सुरत

श्री समुद्रविजय महाराजाजी राज्यसभाना सभ्य राजा

- (१) महामंत्री : श्री चंद्रकांत शांतिलाल उलीवाले, सुरत; (२) वासुदेव : श्री रसिकलाल
विलाल घोणकिया, घाटकोपर; (३) बलभद्र : श्री जितेन्द्रप्रसाद जैन (दोहित्र : श्री शशीकलाबेन

लक्ष्मीचंद जैन, सोनगढ़); (४) श्री व्रजलाल भाईलाल उलीवाले (ह. श्री सिद्धकुमार तथा सुधीरकुमार) सुरत; (५) श्री हितेशकुमार नरेन्द्रभाई शाह (हस्ते श्री लकिताबेन व्रजलाल शाह, जलगांव); (६) श्री शान्तुभाई अख्यालाल शाह, सुरत; (७) श्री महेन्द्रभाई भूरालाल गोपालजी कामदार, सुरत; (८) श्री बाबुभाई धूराज शाह परिवार, सुरत; (९) श्री हर्षदभाई देवज्ञभाई पटेल, सुरत; (१०) श्री निरंजनभाई चीमनलाल उलीवाणा, सुरत; (११) श्री संदीपभाई नटवरलाल शाह; (१२) श्री गिरधरलाल ठाकरशी मोदी, मलाड; (१३) श्री रघिमनकुमार चंद्रलाल घोणकिया (हस्ते श्री लकिताबेन व्रजलाल शाह, जलगांव); (१४) श्री सुरेशकुमार ह. पाठेलजेन, वलसाड; (१५) श्री महेन्द्रभाई मनसुखलाल शेठ; (१६) श्री लकितकुमार मनसुखलाल अजमेरा, नालासोपारा मुंबई; (१७) श्री भरतकुमार शांतिलाल शाह, घाटकोपर; (१८) श्री रसिकलाल भूरालाल कामदार, सुरत; (१९) श्री मधुभाई नाथाभाई पटेल, सुरत.

★ विधि अध्यक्ष श्री भहावीर भगवान विराजमान विधि : श्री नगीनदास हरगोविंददास अजमेरा, मुंबई; **अखंड-ज्ञानप्रदीप :** श्री गीरधरलाल ठाकरशी मोदी, मलाड; **धर्मध्वजारोहण श्री लकिताबेन व्रजलाल शाह-परिवार,** जलगांव.

अष्टकुमारिका देवी : (१) कु. यश्वी ज्यसुखभाई पटेल, सुरत; (२) कु. चामा चंद्रकांतभाई शाह, सुरत; (३) रचना रजनीकांत शाह, सुरत; (४) कु. वैशाली शिरीषचंद शाह, सुरत; (५) कु. मितल महेन्द्रभाई शेठ, सुरत; (६) कु. विटल रसिकलाल कामदार, सुरत; (७) कु. पीयूष हरीशकांतभाई मोदी, सुरत; (८) कु. विरल सुधीरभाई शाह, सुरत.

* कलश-ध्वजारोहण *

(१) मुख्य कलश : श्री चंपकलाल विकमचंद संघवी, मुंबई;

(२) सामरण-कलश : श्री हिमांशु रसिकलाल हरिलाल घोणकिया, घाटकोपर;

(३) ध्वजारोहण : श्री धूराज नन्दाज शाह-परिवार, सुरत.

सुवर्णकण्ठ : (१) श्री प्रहुल्लभाई देवचंदभाई राजा-परिवार, नाईरोबी; (२) श्री लक्ष्मीचंदभाई भगवानज्ञभाई शाह, लंडन; (३) श्री रणियातबेन रायचंदभाई शाह, नाईरोबी; (४) श्री चीमनभाई करमणभाई शाह, नाईरोबी; (५) श्री हंसमुखभाई पोपटलाल वोरा, मुंबई; (६) श्री भरतभाई प्राणज्ञवनदास बोकर, पाला; (७) श्री लकिताबेन व्रजलाल शाह, जलगांव; (८) श्री गिरधरलाल ठाकरशी मोदी, मलाड; (९) संयज्ञकुमार बाबुलाल शाह-सुरत.

रौप्यकण्ठ : (१) श्री शामजु भाऊजु छेडा, ह. श्री वसंतभाई मुंबई; (२) श्री हिंमतलाल भगवानज्ञ मेघाणी, बोरीवली; (३) श्री कल्पेशभाई ज्यन्तीभाई शाह, सुरत; (४) श्री अख्यामाई धूराज शाह, सुरत; (५) श्री जसवंतराय पानाचंद उगली, मलाड; (६) श्री छोटालाल केशवजु भायाणी, मलाड; (७) श्री ज्यंतीलाल चीमनलाल दोशी, बोरीवली; (८) श्री अमरचंद वालजु उगली-परिवार, ह. श्री रसिकभाई; (९) श्री चंद्रकांत अमृतलाल कोठारी, सुरत; (१०) श्री केशवलाल

ब्रजलाल कोठारी, मुंबई; (११) श्री विनोदराय कनकभाई कमदार, राजकोट.

पारणाझूलन : (१) श्री लविताबेन ब्रजलाल शाह-परिवार, जलगांव; (२) श्री कस्तूरबेन मालहे, नाईरोबी; (३) श्रीमती पुष्पाबेन भीमज्ञभाई शाह, लंडन; (४) श्री राजनीकांत मगनलाल, मुंबई; (५) श्री जयंतीलाल चीमनलाल दोशी, बोरीवली.

लौकानिक देव : (१) श्री समउत प्रदीपभाई देसाई, सुरत; (२) श्री जयेश मधुभाई पटेल, सुरत; (३) श्री कल्येश जयंतीभाई शाह, सुरत; (४) श्री आगम हितेशभाई शाह, मुंबई; (५) श्री जिनेश गिरधरभाई मोटी, मलाई; (६) श्री आदश उर्ध्वभाई तेलीवाला, सुरत; (७) श्री दर्शन विश्वाल जैन(प्रपौत्र चंपाबेन उमरावप्रसाद जैन) खंडवा; (८) श्री निजिल कनुभाई शाह, सुरत.

आहारदान : श्री मनहरलाल धीरजलाल शाह-परिवार ह. श्री दिनेशभाई तथा श्री श्रीनीवेशभाई.

किनवाणी-प्रतिष्ठा : (१) परमागम श्री समयसार : श्री हंसमुखलाल पोपटलाल वोरा, मुंबई; (२) परमागम श्री समयसार : श्री धनेशभाई शाह, बोरीवली; (३) परमागम श्री चंचलाज्ञिकायसंग्रह : श्री रीटाबेन राजेशभाई, अमदावाद; (४) परमागम श्री नियमसार : श्री चौहनलाल जेचरदास मोटी, मुंबई; (५) परमागम श्री अष्टपाहुड़ : श्री पुष्पाबेन मनसुखलाल दोशी, मुंबई; (६) गुरुदेवश्रीना वचनामृत : श्री लविताबेन ब्रजलाल शाह, जलगांव; (७) बहेनश्रीना वचनामृत : श्री नरेशभाई नंदलाल शाह, सुरत; (८) बहेनश्रीनो ज्ञानवैभव : केटलाक भक्त्यारी बहेनो, सोनगढ़.

* चित्रपट-अनावरण *

- (१) अजवानश्री कुंदकुंदाचायदेव : श्री जिनेन्द्र शंतिलाल शाह, सुरत;
- (२) श्रीमद् अमृतचंद्राचायदेव : श्री केशवलाल भीमचंद शाह, ह. श्री रमेशभाई, पाला;
- (३) पूज्य गुरुदेवश्री :

 - श्री हिंमतलाल छोटालाल जोबाणिया-परिवार
 - ह. श्री निरंजनभाई जोबाणिया, सोनगढ़;

- (४) पूज्य बहेनश्री चंपाबेन : श्री धनेशभाई शाह, बोरीवली;
- (५) अध्यात्मतीर्थ श्री सुवर्णपुरी : श्री केशवलाल भीमचंद शाह-परिवार, पाला.

* स्वामी-वात्सल्यभोजन *

- (१) प्रथम दिवस :
- श्री बाबुलाल धूराण-परिवार, सुरत;
- (२) द्वितीय दिवस :
- श्री सुशीलाबेन राजेन्द्रभाई शाह, सुरत;
- (३) तीर्तीय दिवस :
- श्री हीराबेन जयंतीलाल शाह, सुरत;
- (४) गर्भकल्याणक दिवस :
- श्री हरिभाई परबतभाई पटेल, सुरत तथा देवज्ञभाई वालाभाई रुपारेलिया, ह. श्री उर्ध्वभाई तथा श्रीलेशभाई सुरत;

(૫) જન્મકલ્યાણક દિવસ :

જમાણ શ્રી નાઈરોબી દિગંબર કૈન મુમુક્ષુમંડળ; તથા (જલપાન-
નાસ્તા) શ્રી કર્તીભાઈ મહિલાલ વાલજીભાઈ ડગલી, મુંબઈ

(૬) તપકલ્યાણક દિવસ :

એક સદ્ગૃહરથ મુમુક્ષુ (નામ અગ્રાહ)

(૭) કેવલજ્ઞાનકલ્યાણક દિવસ :

શ્રી ટેવશીભાઈ કરમશીભાઈ, હા. શ્રી વિનોદભાઈ, વડોદરા

(૮) મોક્ષકલ્યાણક-પ્રતિષ્ઠાદિવસ :

શ્રી ધીરજલાલ નરોત્તમદાસ શાહ, મુલંડ.

પ્રતિષ્ઠામાં કુલ રૂપિયા ૬૭,૬૮,૮૬૨=૦૦ની આવક થઈ હતી.

*

અમેરિકામાં આનંદોલ્લાસ સહ ઉજવાનારી પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની

* ૧૧૧મી મંગલમય જન્મજ્યંતી *

ભારતનિવાસી અમેરિકાવાસી મુમુક્ષુઓએ અધ્યાત્મયુગ્રવર્તક આપણા પરમોપકારી પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી કાન્છસ્વામીની ૧૧૧મી મંગલમયી જન્મજ્યંતી ભવ્યત્તે ઉજવવાનું આયોજન કર્યું છે. તદનુસાર ન્યૂજર્સી રાજ્યના સિલ્વાચ્યલં તીર્થકેત્રમાં May, 2000ની વચ્ચે MEMORIAL DAY WEEK-END માં આ ઉત્સવ ઉજવવાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે. આ વિષયમાં શ્રી સમયસાર વગેરે પંચપરમાગમના અનુવાદક આદરણીય પંડિતરળ શ્રી હિમતલાલભાઈ જેઠાલાલ શાહની અનુમોદના તેમજ આશિષવચન પ્રાપ્તિ માટે અમેરિકાની સંસ્થાના માન્દ્ર મંત્રી શ્રી હસમુખ ભગનલાલ શાહ ડિસેમ્બર-૧૯૯૮માં સોનગઢ આવ્યા હતા અને પંડિતજીના આશીર્વદ પ્રાપ્ત કર્યા હતા. આ આયોજન ત્રણ દિવસનું રાખવામાં આવ્યું હતું. તેમાં શિક્ષણવર્ગ, શાખાપ્રવચન, મંદલવિધાનયૂજા, પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી તેમજ બહનનશ્રીના C.D. તેમજ વિદ્યો ટેપ-પ્રવચનનો કાર્યક્રમ છે. આ વિષયમાં અભિપ્રાય, સૂચન તેમજ માર્ગદર્શન આમંત્રિત છે. આપનો કિંમતી સુજાત આયોજકોના નીચેના એટ્રેસ પર મોકલવા અનુરોધ છે.

(1) HASMUKH M. SHAH

8721, Serimshaw Dr,

New Port Richey, Fl 34653, U.S.A.

Phone : 727-376-7290/7989

Fax : 727-843-8157

(2) RAJNIBHAI GOSALIA

12506 Guinevere Rd.,

Glenndane, Md 20769, U.S.A.

Fax : 202-388-8945

સુવર્ણપુરી સમાચાર—

માનસંભ-પ્રતિષ્ઠાદિન :--- સુવર્ણપુરીના શ્રી સીમંધર-માનસંભનો ૪૮મો વાર્ષિક પ્રતિષ્ઠાદિવસ ચૈત્ર સુદ ૧૦, ગુરુવાર, તા. ૧૩-૪-૨૦૦૦ના રોજ છે. આ પ્રતિષ્ઠા દિવસ પૂજાભદ્રિતના વિશેષ કાર્યક્રમ સા�ે ઉજવવામાં આવશે.

મહાવીર-જન્મકલ્યાણકનો પર્વ ચૈત્ર સુદ ૧૫ના રોજ છે. તે દિવસે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનો સંપ્રદાય-પરિવર્તનનો પવિત્ર દિવસ પણ છે. આથી આ બંને અવસરો પૂજાભદ્રિતના વિશેષ આયોજનપૂર્વક ઉજવવામાં આવશે. આ પાવન પર્વ તા. ૧૬-૪-૨૦૦૦, રવિવારના દિવસે છે.

* અધ્યાત્મવિદ્યાતીર્થ સુવર્ણપુરીમાં શ્રીખકાલીન શિક્ષણાવર্গ *

અધ્યાત્મવિદ્યાધામ શ્રી સોનગઢમાં પુરુષો માટે દર વર્ષે ચાલતો શ્રીખકાલીન ધાર્મિક શિક્ષણાવર્ગ અધ્યાત્મબોધદાતા પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી કાન્યકુર્મામીની ૧૧૧મી મંગળ જન્મજયંતીના શુભાવસરે તા. ૧૬-૪-૨૦૦૦ થી તા. ૫-૫-૨૦૦૦ ગુરુવાર--વીસ દિવસ સુધી રાખવામાં આવશે. વિદ્યાર્થીઓ માટે આવાસ તેમજ ભોજનની વ્યવસ્થા નિઃશુલ્ક રાખવામાં આવી છે.

પ્રબંધક—

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંડિર દ્રસ્ત
સોનગઢ-૭૬૪૨૫૦

વૈરાગ્ય-સમાચાર :—

સોનગઢનિવાસી બા. કાંતાબેન માણેકચંદ કામદાર અમરેલીવાળા (વર્ષ-૭૩) તા. ૧૦-૨-૨૦૦૦ ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. સં. ૨૦૦૫માં પ્રથમ દેવચંદ મહેનોએ બ્રહ્મચર્ય-પ્રતિજ્ઞા લીધેલ તેમાંના તેઓ એક હતા. તેઓએ સમગ્ર જીવન સોનગઢમાં સ્થાયી રહીને આત્મ-આરાધનામાં વ્યતીત કર્યું હતું.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીને વિનંતી કરીને, સોનગઢમાં લાવનાર, રાખનાર અને પરિવર્તનપ્રસંગે ખૂબ જ ભક્તિપૂર્ણ અને જવાબદારી ભરી સેવા આપનાર, સોનગઢ-દ્રસ્તના આદ્ય દ્રસ્તી તેમજ સોનગઢનિવાસી મંત્રો, સ્વ. શ્રી હરગોવિંદભાઈ દેવચંદ મોદીનાં પુત્રવધૂ (સ્વ. શ્રી રતિભાઈનાં પત્ની) શ્રી ચંપાબેન મોદી (વર્ષ-૮૦) મુંબઈમાં તા. ૧૭-૧-૨૦૦૦ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ અવારનવાર સોનગઢ આવીને સત્સમાગમનો લાભ લેતા હતા.

સુરેન્દ્રનગરનિવાસી (હાલ ગોરેગાંવ-મુંબઈ) શ્રી રમણીકલાલ ઉજમશ્રી દેસાઈ પોષ સુદ ૧૫ ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ અવારનવાર સોનગઢ આવીને લાભ લેતા હતા.

ઉમરાળાનિવાસી (હાલ ઘાટકોપર-મુંબઈ) શ્રી વૃજલાલ દીપચંદ દોશી (વર્ષ-૭૧) તા. ૩૦-૧૨-૮૮ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

કચ્છના ગં. સ્વ. રતનબેન પદમશી લખમશી નાગડા (વર્ષ-૭૭) હાલ ઘાટકોપર (માણિકાંતભાઈ, રમેશભાઈ તથા ચંદ્રકાંતભાઈના માતુશ્રી) તા. ૭-૧-૨૦૦૦ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રીએ પૂજ્ય ગુરુલેદેવશ્રીની છત્રછાયામાં મકાન લઈને સોનગઢ સ્થાઈ રહીને અમૃતવાણીનો લાભ લીધો હતો.

નાઈરોબીનિવાસી સ્વ. શ્રી કરમણભાઈ નરશી શાહના પુત્ર અતુલભાઈ (વર્ષ-૩૭) તા. ૧૩-૧૨-૮૮ના રોજ સ્વીમીંગપુલમાં અક્સમાતથી અચાનક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

ગઢાનિવાસી શ્રી ચંપાબેન રાયચંદ શાહ તા. ૧૮-૧૨-૮૭ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

લાઠીનિવાસી (હાલ કોઈમબતુર) શ્રી રમણીકલાલ નાગરદાસ ભાયાણીના પુત્ર શ્રી ભુપેન્દ્રભાઈ (વર્ષ-૩૭) હાટફિલ થવાથી તા. ૨૮-૧-૨૦૦૦ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. જે વર્ષ પહેલાં શ્રી રમણીકભાઈના મોટા પુત્ર પણ ઉજ વર્ષની ઉંમરે હાટફિલ થવાથી સ્વર્ગવાસ પામ્યા હતા.

રાણપુરનિવાસી (હાલ બોરીવલી) શ્રી જ્યંતીલાલ જગણ્ણનદાસ જોબાલિયા (વર્ષ-૭૮) (-તે શ્રી ઘરમચંદભાઈના નાના ભાઈ) તા. ૨૭-૧-૨૦૦૦ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

જામનગરનિવાસી (હાલ મદ્રાસ) શ્રી અરુણકુમાર ગોવિંદજી મહેતા તા. ૩-૨-૨૦૦૦ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

લંડનનિવાસી શ્રી બચુભાઈના પિતાશ્રી લાલજીભાઈ નથુભાઈ શાહ (વર્ષ-૮૨) તા. ૨૫-૧-૨૦૦૦ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ તત્ત્વાભ્યાસી અને ધર્મકાર્યમાં ઉત્સાહી હતા. પૂજ્ય ગુરુલેદેવશ્રી નાઈરોબી પદ્ધાર્ય ત્યારે તેઓએ ખૂબ ઉત્સાહપૂર્વક પ્રતિષ્ઠામાં ભાગ લીધો હતો.

બોરાદનિવાસી સ્વ. શ્રી ભોગીલાલ વીરચંદ ડગલીના ધર્મપિત્લી શ્રી કાંતાબેન (તે શ્રી દિલીપભાઈ ડગલીના માતુશ્રી) (વર્ષ-૭૦) તા. ૨૭-૨-૨૦૦૦ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ વરસોથી સોનગઢ આવીને લાભ લેતા હતા.

જામનગરનિવાસી (હાલ ભાવનગર) શ્રી ધીરજલાલ કૂલચંદ તંબોળી (વર્ષ-૮૦) તા. ૨૮-૨-૨૦૦૦ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓએ ઘણા વર્ષ સોનગઢ સ્થાયી રહીને તેમજ ત્યારબાદ વારંવાર સોનગઢ આવીને-રહીને પૂજ્ય ગુરુલેદેવશ્રીનો ઘણો લાભ લીધો હતો. તેઓ અધ્યાત્મતત્ત્વરસિક હતા.

સ્વર્ગસ્થ આત્માઓએ વારંવાર સોનગઢ આવીને પરમ કૃપાળુ પૂજ્ય ગુરુલેદેવશ્રીની ભવનાશક અધ્યાત્મ-અમૃતવાણીનો ઘણો લાભ લીધો હોવાથી દેવ-ગુરુનું સ્મરણ, જ્ઞાયકનું રટણ ને આત્મચિંતન કરતાં કરતાં શાંતિથી દેહ છોડ્યો હતો. તેઓ વીતરાગ દેવ-ગુરુ-ધર્મના ઉપાસક, તત્ત્વચિંતક હતા. પરમ કૃપાળુ પૂજ્ય ગુરુલેદેવશ્રીના શરણમાં પ્રાપ્ત કરેલાં આત્મસંસ્કારો વૃદ્ધિ પામીને વીતરાગ દેવ-ગુરુ-ધર્મના શરણમાં તેઓ શીંગ આત્મોનતિ પામો એ જ ભાવના.

*

રાજકોટનિવાસી શ્રી વખતબેન પ્રભુલાલ પારેખ-પરિવાર

(ડૉ. પ્રવીષાભાઈ ડૉ. દેશોની નાની તથા અ. કુંઠબેનના માતુશ્રી)

દ્વારા આયોજિત સ્વાનુભવવિભૂષિત
પૂજય બહેનશ્રી ચંપાબેનનો હૃત્મો

અમ્બદ્વાજથંતી-મહોસ્વ

ભવાંતકારી, સ્વાનુભવમુદ્રિત કલ્યાણમૂર્તિ સમ્યગ્દર્શનનો અનુપમ
માર્ગ દેખાડીને જેમણે આપણા પર અસીમ ઉપકાર કર્યો છે એવા
આપણા પરમ-તારણાહાર પૂજય સદ્ગુરુદેવ શ્રી કાન્જસ્વામીની
'ભાવિ-તીર્થકરદવ્યરૂપ લોકોત્તર મહિમા પ્રકાશિત કરનાર ઉપકારમૂર્તિ
પૂજય બહેનશ્રી ચંપાબેનની હૃત્મી વાર્ષિક 'સમ્યકૃત્વજ્યંતી' આગામી
તા. ૩૦-૩-૨૦૦૦, ફાગણ વદ ૧૦, ગુરુવારના દિવસે છે. આ
મંગળ અવસર, તા. ૨૬-૩-૨૦૦૦ થી તા. ૩૦-૩-૨૦૦૦—પાંચ
દિવસ સુધી, 'ચોંસઠત્રાદ્વિમંડળવિધાનપૂજા', વીતરાગતત્વજ્ઞાનની
ઉપાસના તથા વીતરાગ દેવગુરુભક્તિ વગેરે વિવિધ કાર્યક્રમ સાથે
'સમ્યકૃત્વંજ્યંતી-મહોસ્વ'ના ઉપમાં, રાજકોટનિવાસી શ્રી વખતબેન
પ્રભુલાલ પારેખ-પરિવાર તરફથી અત્યંત આનંદોલ્લાસપૂર્વક સોનગઢમાં
ઉજવવામાં આવશે. સમ્યગ્દર્શન તથા સ્વાનુભૂતિ મહિમાના આ
શુભાવસર પર સમસ્ત મુમુક્ષુ સમાજને સોનગઢ પધારવા માટે
આયોજકો તરફથી હાર્દિક નિમંત્રણ છે.

નિમંત્રક

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંહિર ટ્રસ્ટ
સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦

જી આત્મધર્મ (ગુજરાતી) માસિક-પત્ર સંબંધી ભાહિતી

પ્રકાશન સ્થાન : શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ
 પ્રકાશન તારીખ : દરેક માસની પંદરમી તારીખ
 પ્રકાશક : શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ (કાન્છસ્વામીનું)
 મુદ્રક : કહાન મુદ્રણાલય, જૈન વિદ્યાર્થી ગૃહ, સોનગઢ
 સંપાદક : નાગરદાસ બેચરદાસ મોદી, સોનગઢ
 તંત્રી : હીરાલાલ ભીખાલાલ શાહ
 રાષ્ટ્રીયતા : ભારતીય
 માલિક : શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ (કાન્છસ્વામીનું)

T.L. ૧૫-૩-૨૦૦૬

વ્યવસ્થાપક —

શ્રી દિ. જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ,
 સોનગઢ (કાન્છસ્વામીનું)-૩૬૪૨૫૦

If undelivered please return to :—

Shri Dig. Jain Swadhyay Mandir Trust
 SONGADH-364 250 (INDIA)

Licence No. 21 'Licensed to
 Post Without Prepayment'

પ્રકાશક : શ્રી ચીમનલાલ ઠાકરશી મોદી, મંત્રી-દ્રસ્તી
 શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ
 સોનગઢ-૩૬૪ ૨૫૦
 મુદ્રક : કહાન મુદ્રણાલય, સોનગઢ
 તંત્રી : હીરાલાલ ભીખાલાલ શાહ
 માલિક : શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ
 સોનગઢ-૩૬૪ ૨૫૦
 સ્થળ : જૈન વિદ્યાર્થી ગૃહ કમ્પાઉન્ડ,
 સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦
 સંપાદક : નાગરદાસ બેચરદાસ મોદી
 આજીવન સત્ય ઝી : ૧૦૧/-
 વિદેશ માટે (સી-મેઈલથી) રૂ. ૪૫૦/-
 વાર્ષિક લવાજન : રૂ. ૮/-
 વિદેશ માટે (સી-મેઈલથી) રૂ. ૪૫/-
 [વિદેશ માટે એર-મેઈલથી મંગાવવા માટે
 પોસ્ટેજના વાર્ષિક રૂ. ૨૦૪/- અલગ]